

Mỹ Nhân Thụ Dạy Đỗ Hằng Ngày

Contents

Mỹ Nhân Thụ Dạy Đỗ Hằng Ngày	1
1. Chương 1: Ngọt Ngào Buổi Sáng (sáng Sớm H)	1
2. Chương 2: Công Tử Nổi Nóng Công Tử (h Trong Ôn Tuyền)	8
3. Chương 3: Ban Ngày Tuyên Dâm (h Ở Trong Thư Phòng)	15
4. Chương 4: Trên Đường Dự Tiệc (h Trên Xe Ngựa)	24
5. Chương 5: Công Tử Ghen (50% Nội Dung Võ Kịch Che Mắt + H Đến Bắn Nước Tiểu)	35
6. Chương 6: Tâm Ý Tương Thông (h Chấn Động Trên Lưng Ngựa, Ở Nhà Gỗ Nhỏ Thêm Một Lần)	46

Mỹ Nhân Thụ Dạy Đỗ Hằng Ngày

Giới thiệu

Editor: LEEBeta : GavinNhân vật chính : Lý đại ca x đại công tửCâu chuyện tình yêu bắt đầu từ t

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/my-nhan-thu-day-do-hang-ngay>

1. Chương 1: Ngọt Ngào Buổi Sáng (sáng Sớm H)

Ở trong biệt viện hồ nháo mấy ngày, Lý đại ca tùy tùng công tử rời khỏi tướng quân phủ, công tử cũng không an bài cho hắn chức vị cụ thể, chỉ như trước cho hắn ở phòng trước kia của mình. Đêm đó Lý đại ca bị công tử gọi vào trong phòng, đảm nhận trách nhiệm làm ấm giường.

Sau khi đã nếm trải chuyện ân ái, công tử “thực tủy biết vị” mà quần lấy người không chịu buông, Lý đại ca đem người y mở rộng mà đặt ở trên giường, lăn qua lộn lại thoả thích hưởng dụng một đêm, khi trời gần sáng mới ngừng chiến tranh ngủ một hồi, không bao lâu liền nghe thấy ngoài cửa có tùy tùng thiếp thân của tướng quân giọng nói nhỏ nhẹ nói tướng quân muốn gặp hắn.

Lý đại ca không nghĩ tướng quân mắt rõ tâm sáng như thế, hắn bị công tử mang về bốn gia mới ngày thứ hai thì bị lộ, mà nghĩ rồi lại nghĩ tướng quân không trực tiếp tới bắt người, đã coi như là một bắt đầu khá tốt rồi. Hắn cúi đầu nhìn thấy đại công tử còn ở trong lòng ngực của mình ngủ vù vù, liền rón rén đứng lên, lấy chăn cẩn thận đắp lại cho y, mới theo người đi gặp tướng quân.

Sau khi Lý đại ca rời phòng, trên giường vốn đang ngủ công tử đột nhiên mở mắt ra. Y mím môi, cảm thấy thân thể có chút lạnh, thiếu lồng ngực rộng lớn của người kia ôm ấp nên cảm thấy không khỏe một chút, y miễn cưỡng hoạt động thân thể đang đau đớn mệt mỏi trong đầu trách cứ người kia không biết tiết chế mà không hề nghĩ đến hoàn toàn là do y đã cực lực dụ dỗ.

Vươn mình đúng lúc đụng phải một cái vòng được xỏ xuyên qua núm vú nơi bầu ngực, công tử kéo kéo, đầu vú hơi có chút đau, nhưng lại nổi lên một luồng tê dại, khiến y không nhận được trầm thấp hừ một tiếng. Lúc trước công tử là nhân vật luôn du hí bụi hoa, gặp qua không ít gái lầu xanh cũng xỏ thứ này, lúc đó luôn cảm thấy bị treo móc thứ này vô cùng ngọt ngào, bây giờ mình bị xỏ vào, mỗi lần ân ái cũng luôn bị Lý đại ca dùng mọi thủ đoạn xoa nắn chơi đùa, trái lại đem đầu vú dạy dỗ đến vô cùng miễn cưỡng, hiện tại chỉ chạm nhẹ vào sẽ không nhận được cả người trở nên mềm yếu.

A, cái người kia đem y biến thành như vậy, đều là lỗi của hắn a, trở về phải hảo hảo phạt hắn.

Thân thể cố gắng nhẫn nhịn tình dục lại bộc phát, công tử lại mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Về phần tướng quân bảo người gọi hắn đến y cũng không lo lắng chút nào, chiếu theo tính tình của cha y nhiều năm như vậy chỉ cần y không tổn hại danh dự gia tộc thì dù làm gì cũng có thể, thu một nam sủng vân vân và vân vân, vốn là như muối bỏ bể.

Lúc tỉnh lại lần thứ hai, công tử lại nằm ở trong lòng ngực Lý đại ca. Bên ngoài là ban ngày mặt trời đã lên cao, trong phòng là một mảnh ấm áp, lồng ngực của Lý đại ca càng là ấm trong ấm, như cái lò lửa bọc y lại, làm cho y rõ ràng là ngủ no rồi cũng hí hửng muốn phải tiếp tục ngủ thêm một hồi.

“Công tử tỉnh rồi? Có muốn ăn chút điểm tâm không?”

Lý đại ca quanh năm tập võ, kỳ thực cũng không quen ban ngày còn bám giường, nhưng hắn cũng biết tối hôm qua có chút dữ dội, thân thể công tử mềm mại sợ không chịu nổi, khi từ tướng quân phủ trở về thì thấy công tử còn đang ngủ, khuôn mặt bé nhỏ thanh thoát, không biết là bởi vì trong phòng quá ấm hoặc lý do nào khác mà chần bị bỏ qua một bên, áo lót cũng rơi xuống một chút lộ ra bờ vai trắng mịn, lúc ấy lúc hiện còn nhìn thấy núm vú trước ngực có xỏ một cái vòng và những dấu vết hồng hồng tối hôm qua còn lưu lại, Lý đại ca trong nháy mắt lại cứng lên, hận không thể đem người lay tỉnh lại đại chiến ba trăm hiệp đấu.

Không được không được, quá cảm thú. Hắn lắc đầu nhớ tới vừa nãy tướng quân đã nói, tướng quân hi vọng hắn có thể đem công tử quản thúc cho tốt, không nên để cho y tiếp tục hồ đồ mà gieo vạ cho các cô nương khác. Lý đại ca tự nhiên đáp ứng, bất quá hắn cũng nói thẳng là kỳ thực tướng quân lo xa rồi, công tử cũng không coi trọng hắn như vậy, hắn chỉ là món đồ chơi y mang theo bên người mà thôi. Tướng quân nghe vậy cười cười, cũng không nói thêm cái gì.

Vì vậy hắn thoát xiêm y, đem người ôm trở về trong lồng ngực, nghĩ “nhuyễn ngọc ôn hương” như vậy nên hưởng thụ một hồi hay một hồi đi, ít nhất vào giờ phút này, công tử còn yêu thích mình.

“A...” Công tử dụi dụi mắt, gương miệng nhỏ ngáp một cái.

Lý đại ca nhìn đầu lưỡi hồng điểm không khỏi nuốt nước miếng, liều mạng đè nén suy nghĩ muốn mút nó vào.

Công tử nhìn bộ dạng si ngốc của hắn cười khúc khích, ngẩng đầu lên dán vào môi hắn hỏi: “Muốn hôn ta? Vậy phải nói thể nào nha?”

Thức ăn đưa tới miệng không ăn chính là đứa ngốc. Lý đại ca lưỡi trả lời công tử, trực tiếp ngậm vào cái miệng nhỏ đang chu ra, tới tới lui lui liếm mút đến mấy lần, sau đó đẩy hàm răng ra, đưa lưỡi vào bên trong quấy lấy cái lưỡi dẹt đỏ người kia, công tử rất nhanh phát ra âm thanh mê say, mềm mại mà nhếch miệng tùy ý động tác của hắn.

“A... Ân... A...”.

Ở trong cổ họng công tử hắn ngậm lấy đầu lưỡi y rồi quét qua vài vòng, sau đó dứt công tử không biết bao nhiêu nước bọt, mới thả công tử đang thở hổn hển ra nói: “Trước tiên ăn điểm tâm đi, ta không muốn người đối bụng thân thể sẽ không khỏe.”

Công tử chu cái miệng nhỏ ướt nhẹp lên, ánh mắt cũng đồng dạng ướt nhẹp, mặt mang đầy vẻ xuân sắc mà câu dẫn: “Vậy người giúp ta ăn a.”

Nói xong tay đi xuống một chút bắt được côn thịt cương cứng của Lý đại ca, nhanh chóng kéo quần xuống tuốt động, một chân đường như ngựa ngáy cong lên ma sát cái đùi lớn, trong miệng phun ra mấp mớ khí tức câu dẫn người: “Không nói sao? Vậy ta đi tìm người khác.”

Lý đại ca nghe trong đầu “Ầm” lên một tiếng vang, ngọn lửa cầm thú nhất thời đốt cháy khắp toàn thân, hắn nhanh chóng trở mình, đem người đặt ở phía dưới, kéo hai ba cái đã cởi sạch xiêm y, mở lớn hai cái chân dài trắng như tuyết nhắm thẳng cục huyết tối hôm qua vẫn còn ướt át mà nặng nề gậy rồi đi vào.

“A... Vào được... rất chặt..”

Công tử nhấc thân thể lên thả lỏng hậu huyết thuận theo mà nghênh tiếp nam nhân xâm lấn. Trong miệng không ngừng phát ra tiếng rên rỉ ngọt ngào câu dẫn người ở trên đang mất đi lý trí biến thành mãnh thú đem mình giết chết.

Vùi đầu gian khổ mà thao nên Lý đại ca hoàn toàn không để ý tới nhịp điệu kỳ xảo, vật dưới khổ dưng mãnh mà đâm vào rút ra, nâng cao hạ thân của công tử lên làm cho mông của y lơ lửng giữa không trung, mình thì ngồi xổm giữa hai chân dùng tư thế tốt nhất phát lực toàn bộ tập trung vào mà cho công tử ăn no.

Một người rất biết dụ người, lại biết điều như vậy, thân thể lại xinh đẹp như vậy sao lại có thể không vừa lòng! Coi như bị hút khô tinh khí cũng bằng lòng!

“A... A... Người... Chậm một chút... A... Muốn phá... Nha... Thật nặng... đâm xuyên... Ah...”

Công tử một bên hưởng thụ vui sướng tràn trề, một bên bởi vì bị đối xử thô bạo mà càng thêm hưng phấn. Thân thể bị dùng tư thế bất nhã nhấc lên, bị nhìn từ trên cao xuống mà nhiều lần xâm lấn, giống như thiếu phụ mà hưởng thụ khoái cảm cực hạn, lại vẫn như cũ sáng khoái đến tê cả da đầu, cho dù tình yêu trái với lẽ thường không được thể tục tiếp nhận cũng không đáng kể, chỉ cần được người này không ngừng thương yêu là tốt rồi.

“A... Nhẹ chút... A... Thật thoải mái... A... A...”

Trực tràng giống như bị ma sát đến bén lửa, bên trong hậu huyết vừa nóng vừa ngứa, côn thịt khổng lồ nhanh chóng đi vào liền rút ra, rõ ràng chặt chẽ dán vào nhau nhưng lại hoàn toàn không thể bớt ngứa, vừa rút ra trong nháy mắt lại cảm thấy hư không giống như rời đi rất lâu, nhục bích không ngừng co thắt mà giữ côn thịt lại, y lắc lắc thân thể để hai người càng thân cận hơn, hận không thể đem người siết chặt quần lấy ở bên trong vĩnh viễn không cho rời đi.

“A... Nha nha... Không cần đi... Không cho rút ra.. Ah...”

Lý đại ca bị y chọc phát cười, đem người ôm vào ở trước ngực, sờ vào khuôn mặt mồ hôi ẩm ướt của y nói: “Không rút đi ra ngoài làm sao khiến công tử khóc lóc? Ta không muốn lẳng lặng mà thao công tử đâu?”

Đột nhiên tư thế biến đổi làm công tử cảm thấy côn thịt đi vào càng sâu, hấn uốn éo người để ngồi vững vàng, nhục bích như giác hút quần lấy côn thịt, hai chân cũng kẹp chặt eo lưng của Lý đại ca, bĩu môi có chút mất hứng nói: “Phải gọi tên ta... Người có phải là nghe không hiểu tiếng người?”

Đêm đó trong biệt viện, công tử trong hoàn cảnh cưỡng bức gấp lại nên lòng tràn đầy vui mừng, sau đó liền chấp thuận Lý đại ca ở trên giường có thể kêu tên của y, kết quả Lý đại ca giống như quên mất chuyện này vẫn là “công tử công tử” réo lên không ngừng.

“A...nhanh hơn một chút... Dừng lại làm gì...”

Không người trả lời, công tử lại một mặt kiêu ngạo mà ra lệnh, lấy đôi mắt phượng mà nhìn Lý đại ca, sóng mắt liếc ngang, quả thực điểm sắc vô hạn.

Lý đại ca gằm nhẹ một tiếng, bị trêu chọc đến sắp nổ tung, côn thịt ở trong người trưởng lớn hơn một vòng, đem công tử thao đến mức rên la, eo cũng mềm nhũn mấy phần. Tuy rằng trong giọng nói vô cùng kiêu ngạo, nhưng thân thể công tử vẫn thuận theo mà ngã vào trong ngực đối phương, bị Lý đại ca vòng qua ôm đến chặt chẽ, hậu huyết bị một làn sóng khoái cảm tàn nhẫn khuấy đảo toàn bộ tập trung chỗ ở mẫn cảm, công tử thoải mái rên rỉ, khoái cảm ngọt ngào đến kỳ cực, tạm thời quên mất một loạt yêu cầu khi này.

“A... A... Thật thoải mái... A... Muốn chết... Lý đại ca mạnh thật... A...”

Lý đại ca chưa bao giờ biết lý trí của hắn lại yếu như vậy, khi đối mặt với công tử thì không còn sót lại chút nào, không ngừng nghe theo lời kiều mị chỉ huy của y, vì y mà đổ mồ hôi và rớt đầy tinh dịch. Không bao lâu sau khi bắn tinh lại bởi vì một động tác nhỏ của y mà tình dục bộc phát, vòng đi vòng lại quả thực không biết mệt mỏi. Tướng quân dần dần nói hi vọng mình có thể quản thúc công tử, hắn có thể quản thúc công tử sao? Căn bản hắn đã bị công tử đầu độc, trở thành con rối trước thân thể kiều mị của y, chỉ cần công tử ngoắc một ngón tay, y có thể quỳ gối dưới chân, vì y dục sinh dục tử.

Lý đại ca bỗng dưng sinh ra một cơn tức giận, yêu công tử nên lúc trước có bao nhiêu việc hắn cũng nghe theo y, hiện tại thì có nhiều việc hắn chỉ xử trí theo cảm tính, nhìn trong lồng ngực một thân thể trắng như tuyết mê hoặc người, cái miệng nhỏ đỏ hồng không ngừng phun ra những lời dâm mỹ, thân thể nhu thuận mà mở ra chứa đựng cơn thịnh nộ mãnh mẽ, nhục bích tiêu hồn không ngừng co rút lại nuốt hết cơn thịnh nộ của hắn. Con người xinh đẹp này đều là do hắn dạy dỗ mà thành, cơn tức giận toàn bộ chuyển hóa thành động tác càng nhanh càng nặng, nhắm ngay nơi sâu nhất nhạy cảm nhất trong hậu huyệt mà mạnh mẽ va chạm.

“A... A... Chậm một chút... Nha nha... Phải rồi... A... Chậm một chút... Nha nha...”

Công tử sắp bị làm đến điên rồi, thừa nhận không nổi phải kêu khóc, cổ họng khàn giọng, thân thể mềm nhũn, gân cốt giống như đều bị rút hết, ở trong khoái cảm ngập đầu tính khí của y kích động dâng trào bắn ra mấy luồng chất lỏng, trong đó một vài tia văng đến cằm của Lý đại ca. Hắn lắc đầu mấy cái mồ hôi đầu đầy đồng thời rơi xuống, bộ dáng cùng động tác đều vô cùng khiêu gợi, hai mắt như trước lấp lánh hữu thần mà theo dõi y. Công tử bị hắn nhìn thì mềm nhũn mấy phần, hậu huyệt như bình thường liên tục dâng trào ra một luồng chất lỏng, làm tiếng “xì xì” càng thêm vang vọng.

“A... A... Chậm một chút a... Khốn nạn... Ta nói chậm một chút... A...”

“Không chậm, công tử luôn thích ta nhanh như vậy.”

Lý đại ca đỡ phía sau gáy công tử, khiến người cùng hắn miệng đối miệng, một bên liếm môi y một bên trầm thấp nói. Hắn nhìn y chăm chú như nhìn con mồi, ánh mắt khiến cho y run chân, ám muội mà đem nhiệt khí toàn bộ phả vào mặt công tử.

“Nha nha... Người... Dám không nghe lời nói... A... Giết người... Chậm một chút... A...”

“Giết ta a” Lý đại ca tàn nhẫn đâm vào mấy lần, nói tiếp: “Dùng nơi này đem ta giết đi, miễn cho sau đó ta có thể chạy trốn.”

“A nha... Người... A... Người còn dám chạy... A...”

Công tử trừng mắt lên, trong mắt chứa đầy nước mắt, trong nháy mắt liền nhớ tới thời gian bên cửa sổ năm đó, thân thể một bên ngứa không thôi một bên khắp nơi phát tán người ngày đêm đi tìm hắn, mỗi đêm đều chỉ có thể nắm ngọc thể thỏa mãn chính mình, hắn chỉ lưu lại một cái vòng lạnh như băng trên

đầu nhũ căn bản cũng không có tác dụng, chỉ có thể làm y càng thêm thương cảm, càng nhớ lại chuyện cũ càng oan ức, nước mắt cũng không nhịn được như những hạt châu bị đứt thì nhau chảy xuống.

Lý đại ca bị tiếng khóc của công tử dọa sợ, không nghĩ tới công tử thường ngày cao ngạo như thế nói khóc liền khóc, đây chỉ là những lời nói đùa trên giường không có làm thật. Nhưng rồi hắn suy nghĩ một chút, lúc công tử cùng với hắn hình như lúc nào cũng khóc, sáng khoái cũng khóc, bị hắn bắt nạt cũng khóc, suy nghĩ một chút thì chính mình cũng là cầm thú. Vì vậy không khỏi thả chậm động tác, mềm nhũn âm thanh mà dỗ dành:

“Không có chạy được không, ta chỗ nào cũng không đi, mỗi ngày đem công tử cho ăn đến no, không bước xuống giường được có được hay không?”

Một bên lau mồ hôi ướt hết sống lưng của công tử, một bên dán vào vành tai nhạy cảm của y mà mút hôn, nhu tình mật ý một hồi lâu cuối cùng cũng đem người trấn an được, y thút tha thút thít mà oán giận nói: “A... Người còn dám... Ta chặt chân của người... A...ta kêu người gọi tên ta cũng không gọi... Lá gan rất lớn... A... có phải cho là ta không dám động người... Đừng... Nhẹ chút a...”

Nào biết phía dưới Lý đại ca tuy rằng cường độ trì hoãn, nhưng vẫn như trước không nhanh không chậm thao hậu huyết, côn thịt đầy gân xanh nhô ra ở bên trong tràng đạo ẩm ướt mà trái phải va chạm, làm y nói một câu cũng gặp chần động đến mức đứt quãng, khí thể yếu đi mấy phần.

“Tử Hiên ” Lý đại ca biết phải nghe lời nên ở bên tai công tử thấp giọng khê gọi: “Đừng khóc, để ta hảo hảo thương người.”

“Nha...” Công tử lần đầu tiên nghe được hắn gọi tên tự của mình vừa thẹn vừa vui vẻ, không chịu đựng được nữa mà “nha” một tiếng, lấy ra một chút khí lực vòng tay qua vai hắn, đầu chôn thật sâu trên vai không dám nhấc lên, sợ cho hắn nhìn thấy biểu tình khi mình vui mừng không thể khống chế.

Lý đại ca biết y hưng phấn rất vui mừng, thân thể run lên, khi kêu tên y trong nháy mắt hậu huyết y co chặt đến hết mức, cơ hồ muốn đem côn thịt của hắn bấm gãy, sau đó y liền yên lặng tiết ra một luồng chất lỏng nóng bỏng xối lên côn thịt của hắn làm hắn sáng khoái đến hai mắt trợn trắng, cơ bụng căng thẳng, không nhịn được bắn ra nồng tinh.

“A... Người...”

Công tử ách thanh rít gào, ngón tay cong lên bấu mạnh vào lưng của Lý đại ca, bởi vì bên trong có khoái cảm bắn tinh mà toàn thân căng thẳng.

“A... Đều bắn cho người, ăn đủ no không?”

Lý đại ca lần này bắn rất lâu mới coi như xong việc, côn thịt bắn mềm vẫn như cũ chận ở bên trong, theo hô hấp mà nhúc nhích. Hắn lấy tay vuốt ve thân thể chảy mồ hôi ròng ròng của công tử nhiều lần, đem y vuốt ve đến cả người sáng khoái, miễn cưỡng một câu cũng không muốn nói, híp mắt như con mèo đang

tắm nắng.

“Công tử? Thoải mái sao?”

Thấy y không trả lời, hắn liền cúi đầu hỏi thêm một lần.

Chôn mặt ở hõm vai hắn công tử hừ một tiếng xem như là trả lời, đầu cọ đến mấy lần, thoải mái không muốn di động. Tình hình lúc này y tiêu hao quá nhiều khí lực, hiện đã thỏa mãn tính dục liền nổi lên cơn buồn ngủ.

Lý đại ca thấy bộ dạng y không muốn nhúc nhích, chỉ lo y ngủ luôn, đã một buổi tối y không ăn cái gì, còn bị hắn lôi kéo làm nhiều vận động cường độ cao như vậy, thân thể yếu đuối này làm sao chấp nhận được? Liền buồn cười lắc y mấy lần: “Công tử tỉnh lại đi, ăn trước một ít điểm tâm có được hay không? Không thì đói bụng thân thể không khỏe.”

“A... Dài dòng... Để ta nằm úp sấp một hồi...”

Người này ôm ấp sao lại thoải mái như vậy a, quả thực muốn chết ở bên trong vòng tay của hắn. Công tử nghĩ như thế, cơn buồn ngủ kéo tới, mí mắt không ngừng sụp xuống.

“Không được, trước ăn rồi ngủ tiếp được không? Hơn nữa buổi chiều công tử không phải hẹn với Tiểu vương gia đi thưởng tuyết sao? Không thể thất hứa a.”

Gã tiểu tư thiếp thân của công tử nắm rõ hành trình của công tử nói cho hắn biết, đối với hắn thái độ vô cùng tôn kính làm cho Lý đại ca có chút thụ sủng nhược kinh. Ngay cả khi này tôi tớ thiếp thân của tướng quân, hay lúc ra cửa chờ đợi đứng phải Đại quân gia của tướng quân phủ mọi người đối với hắn cũng không như trước, thần sắc trở nên nho nhã lễ độ hẳn lên. Lý đại ca không khỏi cười khổ một tiếng, bọn họ đều quá đề cao hắn, cho dù công tử giờ khắc này đối với hắn vô cùng ỷ lại, mà hai người căn bản xuất thân khác nhau một trời một vực, sao có thể so sánh được? Bất quá là nhất thời chi tình mà thôi.

“Nghe lời, công tử.” Lý đại ca thấy nói vài câu mà y không trả lời, liền đem gương mặt nhỏ quay lại phía mình, nhìn công tử mắt phượng nửa hí nửa mở bộ dáng mơ hồ không khỏi trêu mếu mà hôn mấy cái, mới tiếp tục khuyên: “Không nghe lời sau này ta không gọi tên ngươi, ngoan, đi thay y phục sau đó ăn điểm tâm.”

“A... Ngươi, người này thật là phiền...”

Công tử mở mắt ra, nghe ngữ khí của hắn như dụ dỗ tiểu hài tử, tâm trở nên ngọt liền thiếu kiên nhẫn ôm người cọ một hồi lâu mới lưu luyến mà rút chân khỏi cơ thể mình ra. Lý đại ca liền ra ngoài lấy một thùng nước đưa vào cho y thanh tẩy.

Nằm ở trong thùng nước tắm công tử hí hóp mắt hưởng thụ Lý đại ca lau người và xoa bóp. Tắm xong lau

khô thân thể rồi lau khô tóc, Lý đại ca mới đem người ôm ra khỏi bồn tắm, có chút tay chân vụng về mà thay xiêm y rồi chải đầu cho y, công tử không nhúc nhích, đôi mắt híp lại, một bộ dạng xem như đó là chuyện đương nhiên.

“Được, chúng ta đi thôi.” Lý đại ca vuốt thẳng vạt áo, đến gần hôn một chút lên má công tử, vỗ nhẹ nhẹ vào mông y, ra hiệu y xuất môn.

“A... Được rồi à?” Công tử lúc này mới mở mắt ra, nhìn xuống thấy mình đã chỉnh tề, nghiêng đầu nhìn thấy Lý công tử ăn mặc như tùy tùng thì cau mày, có chút không thích nói: “Ta không phải cho người rất nhiều xiêm y sao? Làm sao lại toàn mặc những cái này?”

“Những xiêm y đó vải vóc quá quý báu, ta mặc những thứ đó không thoải mái, ta quen mặc như vậy không cần thay đổi.”

Lý đại ca cười cười, công tử thưởng hần mấy bộ trang phục, chất liệu kiểu dáng cũng giống như của y, trang phục quý báu, thủ công tinh xảo, chỉ có điều đối với hần mà nói, thật sự không xứng, cho dù là làm một nam sủng, Lý đại ca cũng có tôn nghiêm của một võ phu.

“Đi đổi cho ta, cả ngày mặc những thứ cũ nát đó giống kiểu gì, theo ta ra ngoài không phải làm ta mất mặt sao.”

Công tử phẩy tay áo bỏ đi, bước chân hơi có chút không tự nhiên.

Lý đại ca cười khở nhìn bóng người của y, rồi cúi đầu nhìn xem chính mình bởi vì lo chiếu cố công tử mà y phục ngổn ngang hơi ứốt, trong lòng nghĩ rằng nguyên lai giữa hai người địa vị mâu thuẫn, chỉ cần rời giường một chút, liền lộ ra sự khác biệt sắc bén cực kỳ.

2. Chương 2: Công Tử Nổi Nóng Công Tử (h Trong Ôn Tuyền)

Kết quả mãi cho đến khi công tử chậm chậm ăn xong điểm tâm, uống một vòng nước trà xanh, người kia vẫn chưa thay đổi xong xiêm y lại đây để cùng đi. Công tử có chút không vui đặt chén trà xuống, quay về phía sau khoát tay áo một cái, rất nhanh quần sự tiến tới góp mặt, cúi đầu phục tùng hỏi: “Đại công tử có gì phân phó?”

“Cho người kêu hần đến cho ta! Còn có, chuẩn bị xe, đi vương phủ!” Công tử sửa lại xiêm y một chút, đứng lên đi ra ngoài.

Kết quả tùy tùng vẫn không tìm được Lý đại ca, nhưng cũng không thể trách hần, Lý đại ca vừa lúc bị Tiểu công tử kêu đi, bên cạnh hần cũng không ai nhìn chăm chăm, vì vậy mọi người cũng không biết hần chạy đi nơi nào.

Lúc này Lý đại ca đang đứng ở ngoài sân trong viện của Tiểu công tử, nhìn cách ăn mặc đầy đủ ầm áp của Tiểu công tử, gương mặt và cử chỉ của Tiểu công tử làm cho hắn lại nghĩ tới Đại công tử, không khỏi có chút xuất thần.

“Người chính là người huynh của ta xem trọng sao?”

Tiểu công tử gõ xuống bàn, làm cho Lý đại ca chú ý. Chỉ thấy hắn cúi đầu chào một cái rồi nói: ” Do đại công tử không chê, hiện tại cho ta theo ở bên người.”

Tiểu công tử nâng lò sưởi tay trên dưới quan sát Lý đại ca một chút nghĩ tới đánh giá của tướng quân đối với người này mà tâm lý có chút không vững vàng, không vì cái gì khác, chỉ là y không tin ca ca y lúc nào cũng tùy tâm sở dục hồ tác phi vi sẽ đối với con người bình thường vũ phu này lại có chi tình. Nhìn tướng mạo cũng không có gì đặc biệt, ca ca tùy tiện ngoắc ngoắc ngón tay có thể tìm một người đẹp hơn gấp mấy lần, tướng mạo người này nhiều lắm xem như là đoan chính, nhưng đứng bên cạnh ca ca quả thực nhìn không xứng, hơn nữa nhìn xiêm y của hắn cũng không giống như là một người được sủng ái, vẫn thô cũ như trước e rằng thật sự là ca ca chỉ nhất thời hứng khởi?

“Ta không quản tâm tư người nghĩ gì, chỉ cần huynh trưởng lưu người một ngày, thì phải cố gắng hầu hạ tốt cho ta, không cho có một chút ngỗ nghịch.”

Bộ dạng giọng nói cao cao tại thượng quả thật giống Đại công tử như đúc, Lý đại ca cúi đầu cười khổ một cái, trong tâm có chút tê tê đau, biết rõ đây là sự phát triển bình thường nhưng vẫn như cũ bị sự đối đãi bất bình đẳng này mà khổ sở.

Lý đại ca rất nhanh liền lui ra, hắn đột nhiên không muốn trở về bên cạnh Đại công tử, liền leo tường đi ra ngoài phủ.

Ai biết hắn đi lần này làm Đại công tử giận đến muốn nổ tung.

Kỳ thực trước sau cũng chỉ hơn nửa ngày thời gian, Lý đại ca đi ra cửa đến tửu quán uống mấy chén, hiếm thấy mà sững sờ ngồi hết nửa ngày.

Hiện ở trên người hắn không có trách nhiệm làm việc gì, mặc dù nói là tùy tùng của công tử nhưng không có lệnh bài và an bài nhiệm vụ, người khác cũng không dám sai khiến hắn, lúc này đi ra ngoài cũng không cần báo với quân sự. Sáng sớm cùng công tử huyền nào có chút không vui, hắn cũng ngại ngùng khi trước mặt bị nhiều người ganh tỵ, vì vậy thành ra cục diện không có ai biết hắn đi nơi nào.

Bên này Công tử vẫn đợi đến cả canh giờ trôi qua cũng không tìm được người, tức giận một cước đá văng người chần chừ, trước đi đến vương phủ như đã hẹn. Tuy rằng phân phó ám vệ lập tức đi tìm nhưng trên đường đi vẫn ở bên trong xe ngựa đập phá đồ vật.

Người này không những ở bên trong ngỗ nghịch chống đối y, kêu hắn chậm một chút cũng không chậm một chút, bảo hắn kêu tên y cũng không kêu tên, còn dám không mặc y phục mà y cho, bây giờ lại chơi trò mắt

tích! Quả thực gan to bằng trời! Lấy cái gì mà ngạo kiêu, hay là y vào y yêu thích hần!

Công tử tức giận nghĩ lại tới nguồn gốc mình đã biểu hiện yêu thích hần có bao nhiêu khác người, mới để cho hần lớn lối như vậy? Nghĩ như thế, không bao lâu đã đến vương phủ. Tiểu vương gia cùng y cũng coi như là ngư tầm ngư, mã tầm mã, hai người thường ngày phi ngựa đấu cẩu, không làm việc đàng hoàng, thích nhất kết giao bằng hữu đi tìm chuyện mới mẻ. Ngày hôm nay nói là thưởng tuyết, nhưng kỳ thực cũng là vì phủ Vương gia mới tới mấy ca cơ, nghe đâu có thể giống như Triệu Phi Yến có thể ở trên mâm khiêu vũ, lúc này đang ở bên trong phòng chờ đợi.

Ai biết đại công tử lại mất tập trung, mỹ nhân trong ngực cũng không thể gọi hồn về. Khi ám vệ đến báo đã tìm được người, y tâm thần không yên mà thất thủ quăng ngã chén trà, bị Tiểu vương tử nhìn ra dị tượng, kêu người ở bên cạnh đi ra ngoài hết rồi hỏi: “Tử Hiên, có tâm sự?”

“Không.” Công tử không kiên nhẫn đứng dậy, nói: “Ta ngày hôm nay có chút không thoải mái, cáo từ trước.”

Tiểu vương gia không khỏi nghĩ tới những lời đồn đại gần đây, phủ tướng quân Đại công tử không biết vì người phương nào mà giữ mình trong sạch, không giống như lúc trước tận tình ở những bụi hoa, thậm chí không gần nữ sắc...

“Tử Hiên, ta hỏi một câu, lời người đồn đại là thật? Người kia là ai?”

Tiểu vương gia tận lực thả lỏng giọng điệu, trời mới biết hần thích Đại công tử đã bao nhiêu năm, vẫn không dám vượt qua khuôn khổ, toàn bộ vì người này mà trở thành hoa hoa công tử, du hí nhân gian nhưng không đoạt được chân tâm, chỉ là bây giờ mọi chuyện phát triển không đúng lắm, làm cho hần sinh ra cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

Đại công tử mím mím môi, trong lòng không thích làm lớn chuyện này, toàn bộ kinh thành đều biết y vì người kia cải biến nhiều như vậy nhưng mà người kia lại dám làm bộ làm tịch, không nói một tiếng chạy đi! Quả thực muốn làm phản! Nhưng y cũng không muốn ở trước mặt tiểu vương gia thất thố, chỉ là nhân nhạ nói câu: “Không thể nào, Vương gia đừng suy nghĩ loạn. Ta đi trước.”

Nhìn Đại công tử vội vội vàng vàng rời đi, Tiểu vương gia thở dài, vẫy tay phái người đi tra tới cùng là cái người tài ba nào có thể làm cho Đại công tử phải kiêng chế.

Trong lúc Đại công tử vội vội vàng vàng trở về tướng quân phủ, thì kỳ thực ám vệ đã sớm tìm được người. Người ám vệ tìm được Lý đại ca là người quen biết đã lâu, nghiêm chỉnh mà nhìn Lý đại ca không mang một thuộc hạ ra ngoài, người kia nhìn Lý đại ca có vẻ cô đơn không nhận được liên khuyên vài câu, là nam nhi anh dũng vì sao phải cam tâm làm nam sủng, Lý đại ca cúi đầu buồn bực uống hết ba vò rượu, mới đứng dậy theo người trở về.

Trở về phủ, ngهنهن tiếp hần là Đại công tử đang thịnh nộ quá mức nhưng lại thể hiện ra vẻ càng ngày càng bình tĩnh.

Trong phòng có thể thấy đồ vật đều bị đập nát, tính khí công tử vẫn luôn không tốt, điều ngoa vô lý, không chấp nhận ai từ chối, trước đây chính là như vậy, hiện tại cũng không hề thu liễm, chỉ có điều vì một nam sủng nổi nóng, đối công tử mà nói cũng là lần đầu tiên.

“Lá gan rất lớn a, dám tự chủ trương, ai cho người xuất môn ai chuẩn người uống rượu?”

Âm thanh công tử lạnh lùng, lộ ra một sự tức giận bị cưỡng chế, thân thể đứng dựa bên cửa sổ, trong tay đang cầm một chén bằng bạch ngọc thưởng thức, cũng không quay đầu lại nhìn hắn.

Lý đại ca tham lam nhìn bóng lưng của Đại công tử, cũng không biết có thể nhìn gần như vậy được bao lâu, xem thái độ hôm nay của công tử phỏng chừng ngày chết cũng không xa. Hắn biết công tử có thói quen, khi thân cận mỹ nhân nhiều lắm chỉ được ba đến năm ngày, thích thú vừa hết liền ném sang một bên không thèm quan tâm, tính ra mình bị y đem về cũng gần mười ngày, chắc cũng sắp đến ngày cuối cùng rồi.

Hắn cũng không đi đến gần, chỉ lẳng lặng như vậy mà nhìn, đợi một hồi không đợi được trả lời công tử chợt quay đầu lại, bị ánh mắt chuyên chú của hắn làm chấn động một chút, hai má y trong nháy mắt ửng hồng, đem chén bạch ngọc trong tay ném vào người hắn mắng: “Hỏi người đó, nhìn cái gì vậy!”

Lý đại ca không tránh không né, bị cái chén ném trúng lồng ngực, hắn lấy tay chụp lại cái chén đặt ở trên bàn, thu tâm mắt lại cúi đầu như một tùy tùng hồi đáp: “Là thuộc hạ không phải, thỉnh công tử trách phạt.”

Công tử thấy người này làm ra một bộ dạng phân rõ giới hạn thì cười lạnh một tiếng, lửa giận sắp cháy đến đỉnh đầu, y bước vài bước về phía trước một cước đá vào bụng của Lý đại ca đem người đạp lui hai bước, rồi còn ngại không đủ tiến lên tát hắn hai cái. Y nhìn thái độ hắn đánh không đánh lại mắng không nói gì, càng không hết giận, y lấy bên hông ra đoản đao sáng loáng kề trên cổ hắn, hung ác chất vấn: “Người bày cái tính tình gì vậy? Ta khi nào có lỗi với người? Ta kêu người cùng đi theo, có phải là nghe không hiểu tiếng người? Có chút ít chuyện cũng không làm được có tin ta chém người hay không!”

Lý đại ca lúc này mới ngẩng đầu lên nhìn, ánh mắt sáng ngời thật sâu nhìn chằm chằm công tử, nhìn thấy y bởi vì tức giận mà gương mặt đỏ lên, thân thể hơi phát run, không biết là bởi vì tức giận hay là cái gì, tay không quen cầm đao nên dùng sức cầm đến trắng bệch, công tử vì mình nổi nóng, nói rõ là còn chưa chơi chán mình phải không? Trong lòng hắn nhất thời sinh ra một cảm giác may mắn vui mừng, hoàn hảo nếu y không mất hứng thì vẫn chống đỡ được một thời gian.

Hắn lấy tay đè lại tay cầm đao của công tử, dễ dàng đẩy tay ra đoạt lấy thanh đao.

“Công tử cẩn thận nếu không sẽ thương tổn đến chính mình, trước tiên buông tay đi.”

“Nói! Buổi chiều tại sao không đi theo ta?”

Công tử cũng không quan tâm đến cây đao, vốn cũng chỉ là muốn dọa hắn, không nghĩ chém người, thật vất vả mới tìm trở về, làm sao có thể dễ dàng chém chết? Công tử chưa từng nghĩ tới nếu như người này

không thích mình thì phải làm sao, con cháu thế gia chịu giáo dục luôn luôn là yêu thích thì phải đoạt lấy, huống hồ công tử hoành hành bá đạo quen rồi, cũng không lo lắng có thể diện hay không thể diện, thích hay là không thích? Dễ nhất là làm cho hắn không chỗ dung thân, đem hắn khóa ở bên người là được. Y có trăm nghìn loại thủ đoạn có thể khống chế hắn áp chế hắn, y quyền thế ngập trời thì người này làm sao chạy thoát?

Lý đại ca sau khi đem thanh đao cắm vào vỏ đao liền tiến lên một bước ôm lấy công tử, thấy người không có giấy dựa thì dùng lực kéo y vào trong lồng ngực ôm lấy, vỗ nhẹ phía sau lưng, ngữ điệu ôn nhu: “Công tử không phải ghét bỏ y phục của ta không có thể diện sao? Cho nên buổi chiều ta không cùng đi ra ngoài để không làm công tử mất mặt.”

“Hừ, ta cho xiêm y người không mặc. Lần sau còn như vậy thì cứ lột sạch cùng ta xuất môn, xem người cứng rắn đến đâu.”

Công tử nói nhưng không nghĩ như vậy lại ở trong ngực hắn lưu luyến mà cà cà, hai tay tự động vòng qua ôm lấy hắn, như con mèo cao quý nũng nịu trong lồng ngực của chủ nhân.

Lý đại ca cũng không cùng y tranh luận, thân phận khác biệt nên công tử căn bản sẽ không hiểu tự ái này của hắn, trái lại cảm thấy hắn không biết phân biệt được voi đòi tiên, chính vì y không thể nào hiểu được làm cho từ trong đáy lòng hắn phát lạnh. Sau khi cửu biệt gặp lại cảm xúc mãnh liệt cũng biến mất, hiện thực nổi lên mặt nước, hắn bắt đầu nhìn thấy mối quan hệ không thể cho ai biết này xuất hiện rạn nứt không thể khống chế từ từ lớn lên.

“Công tử mệt rồi lên giường đi ngủ đi?”

Hắn nhìn thấy người chôn ở bộ ngực mình híp mắt, thân thể cũng trở nên mềm nhũn, biết y sáng sớm vận động quá mức nên thể lực không chống đỡ nổi.

Công tử hừ một tiếng, nói: “Trước tiên đi tắm, người tới hầu hạ ta tắm rửa.”

Lý đại ca đem người ôm lấy tiến vào ôn tuyền phía sau phòng ngủ bắt đầu rất quy củ mà cọ rửa cho công tử, kết quả không bao lâu công tử liền lấy tay đưa về phía sau một chút nắm chặt côn thịt cương cứng của Lý đại ca, quay đầu lại trừng ra một nụ cười mê hoặc nói: “Ai cho người cứng rắn?”

Lý đại ca hít sâu một hơi, nhịn xuống dục vọng cầm thú, mở tay công tử ra, rồi tiếp tục chà lưng cho y.

Kết quả không chà được mấy lần tay công tử vẫn bướng bỉnh nắm chặt côn thịt của hắn hơi nghiêng đầu, nhìn hắn đang liều mạng ấn nhẫn, cười đến một mặt đắc ý.

Cứ như vậy một hồi, công tử nghe được đáp án làm cho mình hài lòng: “Cầu công tử cho ta đi vào.”

“Hừ, trước tiên gội đầu sạch sẽ cho ta.”

Công tử hài lòng nhìn thấy hắc khuất phục, tâm lý không khỏi vô cùng đắc ý, này người vẫn nghe lời, không uổng công y vì hắc làm ra nhiều ngoại lệ như vậy. Còn Lý đại ca một lần nữa lui bước khoan dung, thậm chí cam tâm làm người ở bên cạnh mỹ nhân, nhìn thấy trên bả vai y óng ánh những giọt nước như thủy châu, mái tóc màu đen vén qua một bên, càng làm nổi bật làn da trắng như tuyết vô cùng dụ người, hắc không nhịn được lấy tay để lên bờ vai mềm mại nhẹ nhàng xoa nắn, làm công tử trầm thấp hừ hừ rên rỉ, thân thể lùi ra sau, toàn bộ dựa vào trong lồng ngực của hắc, đôi mắt hơi híp lại, miệng nhỏ khê mở, phát tán ra sắc khí dụ hoặc.

“Công tử” Lý đại ca cúi đầu hôn vào trán của y, rất nhẹ rất nhẹ như sợ đụng phải y, một đường quý trọng mà dọc theo sống mũi hôn đến bên môi, nói: “Để cho ta đi vào, được không?”

“A... Phải gọi ta là gì... Gọi đúng rồi mới chuẩn... A... Ai cho người tiến vào... Đứng...”

Lý đại ca không chờ y nói chuyện xong, thô bạo xoay người trở mình, đem công tử đặt ở thành ao, hai tay tách hai cánh hông ra, vòng eo rắn chắc hơi dựng ngược lên, tinh chuẩn mà tìm được miệng cúc huyết, nhờ nước làm dịch trơn, mỗi đêm đều được hầu hạ nên hậu huyết dễ dàng đem quy đầu nuốt một nửa, Lý đại ca thừa cơ dùng sức ưỡn một cái, mang theo lượng lớn nước ấm khí thể hùng hổ đâm sâu vào.

“A... A... Nóng quá... Người... Ai cho người tiến vào... A... Chậm một chút... Chậm một chút a... Nha nha... rất thô... Đứng... Nhẹ chút...”

Bị áp chế công tử chỉ có thể nhẹ giãy dụa, bị vây ở giữa lồng ngực ấm áp và thành ao lạnh lẽo, hậu huyết đột nhiên bị nhét vào một vật khổng lồ căng đến mức tràn đầy, y còn chưa kịp thích ứng liền bị khí thể như hồng thủy mà mãnh liệt ra vào, vừa nhanh vừa mạnh ma sát mỗi lần ra vào đều mang theo rất nhiều nước ôn tuyền làm trong hậu huyết muốn bốc cháy, nóng đến toàn thân y tê dại, không nhịn được đem lồng ngực cọ cọ vào thành ao lạnh lạnh, lại để đầu núp vú hơi cọ vào thành ao làm đầu vú nhạy cảm sinh ra cảm giác tê tê mà đau, cả người trước sau được khoái cảm đan xen không thể tự thoát ra được.

Lý đại ca đem tất cả ngọt ngào không cam lòng của ngày hôm nay đều hóa thành tiến công, hắc biết giá trị duy nhất của mình chính là làm cho công tử thoải mái, cũng biết công tử thích hắc chỉ vì cơn thịnh này, đã như vậy, hắc chỉ có thể hết sức chuyên chú, tận tình hưởng dụng thân thiết mỹ diệu này, dùng hết mỗi một giây quan tâm y, chỉ mong có thể làm cho ký ức công tử thêm sâu sắc cho dù ngày sau ly khai, ở trong biển người muôn màu muôn vẻ trong ký ức công tử có lưu lại một vị trí dành cho hắc.

“A... Chậm một chút... người chậm một chút... A... Làm càn... Nha nha... Muốn phá hư... A... A “

Lần này thô bạo cuồng mãnh thao làm công tử rất nhanh mà khóc nức nở, bị cơn thịnh ở trong cơ thể ngang ngược tấn công làm y không có biện pháp chống đỡ, cơn thịnh đầu đá lung tung quả thực muốn đem y đâm thủng. Nhưng mà thân thể y lại bị loại nhịp điệu này thuyết phục, thoải mái cả người như bị điện giật không thể động đậy, tùy ý hắc tiến công, xui lờ thân thể tùy ý cho đối phương thao túng.

Lý đại ca hôm nay quyết tâm muốn đem người thao đến bắn ra nước tiểu, không chút lưu tình dùng hết thể lực cường hãn của mình đè nén trong người, không ngừng dùng vật cứng dưới khố va chạm bên trong mềm mại nhất của y, đem một thân da thịt trắng như tuyết làm ra những dấu vết màu hồng từ nhạt đến đậm. Lý đại ca còn ngại không đủ, cúi đầu cắn chặt hầu kết của công tử, không giống thường ngày lấy môi

liếm mút mà là dùng hàm răng gặm cắn, vừa cắn vừa gặm, quả thực giống như là muốn đem người nuốt luôn vào bụng.

“A... A... đừng cắn... Đau... A... Chậm một chút...”

Từ khi quan hệ với hắn tới nay công tử chưa từng chịu loại thô bạo này? Lý đại ca đối với y vẫn rất ôn nhu, mặc dù bị tình dục bá đạo bên trong khiêu khích cũng không chế mà lấy cảm thụ của y làm đầu, không giống ngày hôm nay kêu hắn nhẹ mấy lần mà cường độ vẫn mạnh mẽ như trước, thậm chí càng thao càng mạnh mẽ, đem y thao đến rên rỉ phá nát, nước mắt chảy ra, vẫn không có thăm hỏi tiểu đệ đằng trước của y một chút mà còn cắn y!

“Nha nha... Dừng lại... A... Cầm thú... Người dừng lại... A...”

Công tử khóc lớn lên, đầu vúi nhảy cảm trước ngực cọ vào vách ao thô ráp mang theo một chút đau đớn, bị cắn vào hầu kết tuy rằng không chảy máu mà vẫn để rõ ràng hai dấu răng chỉ sợ cũng phải mấy ngày mới có thể phai hết, móng thịt và hậu huyết bị thao đến tê dại một mảnh, thân thể như là tháo rời bị tình dục va chạm đến chia năm xẻ bảy, không có cách nào không chế sợ hãi làm cho sự cao ngạo tự tôn của y không còn, cuối cùng hóa thành tiếng khóc nghẹn ngào phát ra.

Nhưng mà công tử lại không thể nói là khó chịu, khó tránh khỏi tiếng khóc này mang theo một chút diễm sắc, chọc cho Lý đại ca càng phát ra thú tính quá độ, liều mạng mà hung mãnh mà thao mấy trăm cái đem công tử thao đến toàn thân mềm nhũn, mới phát hiện người trong ngực tiếng khóc trở nên kỳ cục, âm thanh đều khàn, thê thê thảm thảm rất giống như mình lắng nghe y mới ngừng động tác, nâng đầu y lên nhìn, thấy hai mắt y vì khóc nên sưng như hai quả hạch đào, chau mày, trong miệng thỉnh thoảng nhỏ giọng oán giận hắn.

Lý đại ca tức khắc tự trách mình, hắn như vậy có khác gì những tên vô lại? Còn không phải là dựa vào một thân khí lực làm nhục y? Hắn ngừng động tác, buông lỏng ôm ấp, khiến người kia mềm mại mà co quắp vào trong ngực mình, một bên dùng cằm cọ vào khuôn mặt nhỏ, vuốt ve trước ngực làm cho y hoàn hồn.

“Công tử đừng khóc, chúng ta chậm một chút, như vậy thoải mái hơn đúng không?”

Một lát sau công tử mới ngừng gào khóc, mang theo giọng nói nhẹ nhàng cổ họng hơi khàn mắng người: “Cầm thú... ai cho người làm liên tục... Làm đau ta... Cút cho ta...”

Khuôn mặt đỏ hồng khóc đến lê hoa đái vũ vô cùng đáng yêu, công tử cầm lấy cánh tay của Lý đại ca mạnh mẽ đánh mấy cái cũng không hết hận, y nắm cánh tay lên đến đưa đến miệng mình cắn một cái thật mạnh.

“A...” Lý đại ca hừ một tiếng, hắn da dày thịt béo cũng không sợ cắn, chỉ là công tử lần này dùng lực rất mạnh, răng nanh đâm thủng da, trong không khí tràn ra một luồng nhàn nhạt mùi máu tanh.

Sau khi cắn xong công tử hất tay hắn ra, giấy dựa muốn đứng lên. Lý đại ca nào chịu cho y đi, đương nhiên là đem người ôm lại rồi, còn thịt cũng biểu lộ ra sự tổn tại hướng vào bên trong hậu huyết ra vào đến mấy

lần, cọ vào tràng đạo ướt át non mềm đem người thao đến thân thể mềm nhũn.

“Công tử chưa hết giận sao? Đã đem ta cắn đến chảy máu.”

“Cắn chết người thì thôi, dám thô lỗ với ta như thế! A... Người còn động... Dừng...”

Côn thịt thô to ở bên trong tiếp tục không nhanh không chậm ra vào, Lý đại ca nắm giữ đầy đủ tử huyết của công tử, biết y tuy rằng mạnh miệng, mà khó chống cự thứ khoái cảm này, liền mặt dày tiếp tục động tác.

“A... Thả ra... Đi ra ngoài... A... A...”

Ước chừng ra vào khoảng mười lần thì công tử cảm thấy thú vị, Lý đại ca thay đổi không thô lỗ như trước mà làm động tác công tử yêu nhất ôn nhu triền miên, tận lực chiếu cố điểm nhạy cảm, rất nhanh đem người thao đến âm thanh ngọt ngào, vòng eo nhẹ nhàng xoay xoay.

Thấy công tử không còn chống cự, Lý đại ca nâng khuôn mặt nhỏ lên hôn mấy cái, đôi môi dán vào mí mắt khóc đến sưng húp, lưỡi liếm giống như chữa thương, một đường liếm đến đôi môi đỏ liền thừa thể ngậm vào, phía dưới nhẹ nhàng mà thăm hỏi nhục đạo, trên dưới đều bị ngăn chặn nên cái miệng nhỏ của công tử cũng không có thể tiếp tục mắng người. Lý đại ca dùng hành động ôn nhu làm công tử thoải mái đến ý thức tan rã, chìm đắm trong ngực của hắn, tạm thời vô lực đi xoắn xuýt chuyện gan to bằng trời khi này.

Trong nháy mắt lúc bất tỉnh, Lý đại ca tuy rằng đem người chặt chẽ khóa vào trong ngực, nhưng trong lòng lại mơ hồ hoảng loạn.

Nếu như thời khắc này có thể kéo dài vô hạn như vậy rất tốt a.

3. Chương 3: Ban Ngày Tuyên Dâm (h Ở Trong Thư Phòng)

Kết quả đêm đó vẫn đem người thao đến hôn mê bất tỉnh, mà trước đó còn thành công đem công tử thao đến bắn ra nước tiểu, nhân nhật mùi khai ở trong ôn tuyên tràn ra, mắt công tử tối sầm lại không thể chịu đựng liền ngủ thiếp đi. Lý đại ca không bao lâu liền đem tinh dịch nóng bỏng phun vào bên trong rồi rút côn thịt ra, đem người vớt lên lau khô thân thể, nhìn giữa hai chân y chảy ra bạch trọc trong lòng có một cảm giác vui mừng, lấy tay ôm lấy người thương thức một hồi mới đem người gói kỹ đưa trở về giường.

Công tử đã hôn mê hẳn tự nhiên cũng không thể tiếp tục hành động cầm thú, cầm thuốc mỡ bôi vào hậu huyết, phát hiện tuy rằng hậu huyết sưng lên nhưng không có chảy máu, xem ra năng lực chịu đựng của công tử cũng không tệ lắm. Hậu huyết của y nộn hồng lấp lánh thủy quang như sáng lên, tròn mướt non mềm, ngón tay Lý đại ca bị hậu huyết vô ý thức kẹp lại mấy lần nên càng không nỡ ly khai, công tử giống như ở trong mơ lấy một tay mềm nhũn đánh hắn một cái tát, trong miệng trầm thấp nỉ non: “Nha... Cầm

thú... Chậm một chút...”

Lý đại ca bật cười, lấy ngón tay ra đem người ôm vào lòng rồi cùng nhau ngủ. Công tử chui vào trong ngực hắn cọ đến mấy lần, mãi đến tận khi phần lớn thân thể đều nhét vào trong ngực đối phương mới an phận.

Hai người suốt đêm không nói chuyện, giữa trưa ngày thứ hai mới tỉnh lại, thân thể công tử cơ hồ đều tê liệt, nhớ lại tối hôm qua bị mất mặt quả thực hận đến muốn giết người. Kết quả bên người lại không thấy cái tên cầm thú kia, dùng sức vỗ giường mấy lần, gã sai vặt thiếp thân lập tức chạy tới đem người nâng dậy, hầu hạ y rửa mặt thay xiêm y.

“Hồi công tử, Lý thị vệ đã đi diễn võ trường.” Gã sai vặt nhìn mặt công tử không đợi y hỏi trước đã nói.

“Hừ.” Công tử không vui vỗ xuống giường, suy nghĩ một chút nhưng không đi diễn võ trường, sau khi ăn cơm trưa xong liền đi thư phòng.

Đối với diễn võ trường, công tử có hồi ức không tốt, khi còn bé y cũng không ít lần bị tướng quân ở đây dẫn vật, mãi đến tận bảy, tám tuổi, tướng quân dạy lâu cũng không thấy y có thiên phú tập võ mới cho phép y không cần tiếp tục huấn luyện. Ở nơi đó y đã làm cho phụ thân mà y luôn sùng bái nhìn y bằng ánh mắt thất vọng, làm cho y mãi đến tận sau khi trưởng thành mới dần dần phai nhạt chuyện này. Nơi này như một vết sẹo tự nhiên, thời khắc nhắc nhở y không phải là nhi tử mà phụ thân trong lòng mong đợi.

Thật ra mọi chuyện trong phủ đều có đại quân sự xử lý, chỉ có một ít quyết sách trọng yếu hoặc là một ít lễ thiếp của nhân vật trọng yếu các loại mới trình lên hỏi ý của công tử. Công tử sau khi trưởng thành, tướng quân liền đem quyền hành trong phủ đều giao hết cho y, chỉ vì trước đây công tử luôn náo loạn ăn chơi nên mọi việc đều kín đáo giao cho đại quân sự, gần một năm nay bởi vì Lý đại ca y cũng không có tâm tư đi làm loạn, ở nhà gốc một chỗ dần dần đem chuyện nên làm đều kiểm về làm.

Gần đây công tử hơi lười biếng nên có rất nhiều buổi tiệc to to nhỏ nhỏ của quan lỗi quý nhân mời, công tử còn một đồng lễ thiếp chưa viết, ngày hôm nay phải giải quyết cho xong việc. Chỉ có điều phải ngồi trong thư phòng, trước tiên ngại ghế tựa quá cứng nên y kêu người bỏ thêm hai tầng đệm lót mềm mại, lại cảm thấy cái lưng ghế dựa vào không thoải mái, nhấp ngụm trà lại cảm thấy quá nóng, lò sưởi cũng không đủ nhiệt, tất cả mọi chuyện cũng làm cho y buồn bực, viết chưa xong hai phần liền quăng bút trong lòng vô cùng buồn bực.

Đều do cái tên họ Lý cầm thú! Tối hôm qua ác như vậy, hiện tại ngồi cũng đau dựa vào cũng đau, eo mỗi muốn chết, cũng không biết lại đây mà xoa bóp cho một chút! Công tử nhìn ngoài cửa sổ thấy tuyết đang rơi, trong lòng nghĩ có đứa ngốc nào lại vào thời điểm này chạy đi luyện võ đâu? Còn không phải là làm sai chuyện cố ý lãng tránh y?

Đang lúc nổi giận thì nghe ngoài cửa tùy tùng đến báo Lý đại ca cầu kiến, y mới hơi hơi nhướng lông mày, cho người tiến vào.

Lý đại ca theo thói quen vận một thân trang phục của thị vệ đơn giản không sang quý, có lẽ là mới vừa vận động xong nên tinh thần khí sắc đều vô cùng tốt, so với công tử một thân lười biếng khốn đốn quả thực là

khác nhau một trời một vực. So sánh như thế làm công tử lại tức giận mắg: “Sáng sớm ai cho người chạy đi? Tuyệt lớn thế này luyện võ cái gì đây!”

Lý đại ca biết tính tình nhỏ mọn của công tử đã nổi lên, cũng không biết người này vì sao lại luôn để ý khi hắn rời đi một hồi như vậy, chẳng lẽ muốn hắn một tác cũng không rời?

“Sáng sớm thấy công tử ngủ say không dám đánh quấy nhiễu, vì vậy mới không bẩm báo.”

Hắn cúi đầu nhìn mũi chân nên không nhìn được vẻ mặt không vui của công tử, chỉ lo nhìn nhiều lần lại nổi lên tính dục quá độ đem người áp đảo. Sáng sớm nhìn công tử ngủ ở trong lòng mình như hoa hải đường xuân, quả thực không không chế được muốn đem người lại ăn một lần nữa. Tối hôm qua vốn không làm đủ, chỉ vì thấy công tử hôn mê không thể tiếp tục, vốn là nhẫn nhịn đến phát hỏa, không thể làm gì khác hơn là sáng sớm đi luyện võ phát tiết.

“Hừ, bày đặt ra lý do cái gì! Cút, tới bóp chân cho ta.”

Công tử không tự chủ chu môi, ngay cả y cũng không phát hiện thần thái của y bây càng ngày càng giống thiếu nữ oán giận tình lang, chỉ một lòng muốn dùng đủ loại lý do đem người này giữ ở bên người, coi như chỉ ôm mình thôi cũng được miễn cho vừa chớp mắt thì không thấy.

Lý đại ca không phát hiện thở dài, hắn đi lên phía trước đang muốn ngồi xổm xuống bóp chân cho công tử, nhưng công tử duỗi tay một cái, đem hắn kéo tới trên ghế: “Tới đây, cái ghế này cứng muốn chết, người làm cái đệm cho ta.”

Người này đang ngồi ghế thái sư cũng là đủ khí thế, ghế này hai nam tử trưởng thành xếp hàng ngồi cũng không thấy chen chúc, lúc này trên ghế còn đặt hai, ba cái đệm lót nhuyển mềm, công tử ngồi trên hai cái đệm lại dựa lưng vào một cái khác, mà còn nói cứng? Lý đại ca cũng không chọc thủng y, chỉ trầm thấp đáp một tiếng được, hai tay ôm lấy công tử, ngồi xuống làm đệm thịt cho công tử ngồi lên.

Công tử thay đổi tư thế cho thoải mái dựa vào, một bên cầm lấy lễ thiếp trên bàn xem một bên chỉ huy: “Xoa bóp cái eo cho ta, mỏi quá.”

Bàn tay ấm áp có nhịp điệu vừa ấn lại xoa, Lý đại ca tay nghề rất tốt, thường ngày cũng tự xoa bóp như vậy để làm giảm bớt đau đớn một mỗi khi rèn luyện quá độ, xoa bóp nhẹ một hồi công tử bắt đầu cảm thấy thoải mái tay cũng run lên, rên hừ hừ.

“A... A... Dừng sức một chút. A... Thật thoải mái...”

Công tử cứ ngọt ngào rên rỉ làm Lý đại ca cả người căng thẳng, bàn tay xoa bóp bắt đầu hạnh kiểm xấu mà sờ xuống đôi mông ấm áp, xoa nhẹ bóp cái mông vài lần khiến công tử tức giận mắg: “Người lại sờ chỗ nào vậy... A... ta kêu người xoa bóp eo...”

Công tử quay đầu lại cái nhìn hẩn, sóng mắt như nước, dẫn tới hạ thể Lý đại ca lập tức cứng lên, côn thịt cứng rắn dính trên người công tử.

“A... Người... Còn dám cứng!”

Công tử tuy rằng nói như vậy, lại nhẹ nhàng vắn vẹo hông, cọ mạnh vào côn thịt, y hài lòng cảm thấy nó càng ngày càng bành trướng.

Lý đại ca nghĩ lúc tối hôm qua và sáng nay bôi thuốc, phía sau mềm mại của công tử vẫn còn sưng tấy, vốn định ngày hôm nay phải khắc chế một chút, mà nhìn thấy công tử rõ ràng đang dụ dỗ mình thì hẩn bị một luồng dục hỏa từ đầu đốt tới chân, cũng quản không được nhiều như vậy, cởi bỏ thắt lưng của công tử ra, cong ngón tay hướng về phía sau đưa vào trong hậu huyết chơi đùa.

“A...”

Hậu huyết tự nhiên vui thích mà tiếp nhận ngón tay, mấy ngày nay chưa từng ngừng ân ái nên tình hình bên trong hậu huyết vừa ướt nhẹp vừa ẩm áp. Lý đại ca cũng từng nghĩ tới, đến cùng những được vật kia có thể cải tạo thân thể? Từ sau khi hẩn trở về cùng công tử giao hợp đều là thông thuận cực kỳ, thuốc mỡ cũng ít dùng, mỗi lần ân ái bên trong đều ẩm ướt đến rối tinh rối mù, hơn nữa nhiều lần quan hệ nhưng không thấy lỏng lẻo, nếu là dám dịch tự nhiên tiết ra thì quả nhiên công tử là một đời danh khí.

“Công tử hậu huyết rất ẩm ướt, vừa nãy tự mình chơi đùa sao?”

Không nhận được muốn trâu đùa y, Lý đại ca cúi người xuống hôn nhẹ lỗ tai của y.

“A... Nói lung tung... A... Rõ ràng là người không rửa sạch sẽ... A...”

Lý đại ca nhân cơ hội nhét vào hai ngón tay, kẹp lấy điểm nhỏ nhỏ ra trái phải xoa nắn, làm công tử ngọt ngào rên rỉ nâng cao hai cái hông.

“A... A... Đừng...”

Hẩn vòng hai cánh tay đem người vây ở chính giữa, cúi đầu nhìn khuôn mặt nhỏ mê loạn của công tử, khuôn mặt trắng nõn đã chuyển sang đỏ ửng, cái miệng nhỏ khê nhếch duỗi ra đầu lưỡi, Lý đại ca cúi đầu ngậm đầu lưỡi nhỏ chơi đùa một phen, hai tay liên tục khai thác hậu huyết, rất nhanh đã nhét vào ba ngón tay quấy nhiễu hậu huyết phát ra tiếng nước òm ọp òm ọp.

“A... A...”

Công tử cảm thấy mình giống như là con con mèo của Lý đại ca, bị hẩn ôm ở trên đùi xoa nắn những chỗ mềm mại nhất trên người, y vô cùng hưởng thụ mà phát ra tiếng “hừ hừ” rên rỉ. Y không biết tại sao lại

biến thành như vậy, tựa hồ cuộc sống trước kia đều uổng phí, nữ nhân và những kích thích lúc trước cũng không đáng nhắc tới, chỉ cần thấy được người này thân thể lập tức có phản ứng. Bị hấn thao thì sáng khoái đến muốn khóc, hậu huyết không nhịn được khát cầu chảy ra càng nhiều dâm dịch.

“Muốn ta đi vào sao?”

Công tử liếm môi dưới thật mỏng y như gần như xa mà dẫn dụ thân thể đối phương đã rơi vào tình dục.

“A... Phí lời... Mau vào...”

Công tử ngồi trên đùi hấn bắt mãi mà ngắt mấy cái, hậu huyết đem ngón tay nuốt vào càng sâu, khát cầu đến hết sức rõ ràng.

Lý đại ca nở nụ cười, hấn mãi mãi cũng không chống cự nổi sự dụ dỗ của công tử, coi như biết rõ ý đồ của y chính là thích côn thịt của hấn mà không phải là con người của hấn cũng không đáng kể, chỉ cần thời khắc này có thể tận lực kéo dài.

Nhưng hiếm có một chuyển đến thư phòng, thế nào cũng phải chơi lâu một chút. Hấn cũng không cần biết bất cứ chỗ nào chỉ nhìn dáng vẻ mê hoặc của công tử là muốn dùng mọi biện pháp bắt nạt y, làm cho y lộ ra càng nhiều bất kham, chỉ có hấn mới có thể thấy bộ dáng đó của y.

Hấn rút ngón tay ra, lấy tay cầm một cây bút lông cừu lớn treo ở trên giá bút, một tay kéo hai cái đùi của công tử lên, tạo thành tư thế mở rộng hậu huyết, cầm bút lông cừu hướng vào trong hậu huyết ướt át thăm dò.

Đầu bút lông mềm mịn ở miệng huyết vẽ qua một vòng, công tử bị ngứa đến hét rầm lên, uốn éo người muốn tránh né. Lý đại ca khi nào để y chạy thoát, ấn người y xuống, bút lông quét qua một vòng rồi đưa vào trong cái miệng hậu huyết thăm dò. Bút lông cừu là loại có lông mao mềm nhất, y cố ý chọn dùng để viết đại tự, lông mao của bút rất nhiều, lúc này luồn vào hậu huyết công tử vuốt ve mấy lần bị dâm dịch bên trong làm cho dính thành một đoàn, chỉ có thể dùng ngòi bút ma sát nhục bích giống như viết chữ trên đùi người.

“A... A... Không muốn... Nha nha... Thật là nhột... Lấy ra đi... A... A...”

Công tử bị gây sức ép mà nước mắt lưng tròng, ngứa ngáy khó nhịn, dục vọng không được thỏa mãn mà càng ngày càng mềm mại rên rỉ đáng yêu.

“Không được... Nhanh lên một chút tiến vào... A... Dem của người đưa vào.. A...”

“Ta phải bỏ cái gì vào đây?”

Lý đại ca một bên đánh vòng đùa bốn tràng bích, một bên cười khanh khách hỏi.

“A... Mau vào... Nhanh lên một chút... A...”

“Công tử nói rõ ràng a, là muốn ngón tay của ta đúng không?” Lý đại ca cố ý đùa y.

Ngòi bút nhẹ nhàng ma sát cọ vào điểm nhô ra làm công tử hét lên một tiếng, đằng trước côn thịt của y phun ra một luồng tinh dịch, làm ướt lễ thiếp mới vừa viết xong. Công tử thở hào hển, hai gò má ửng đỏ giận mắng: “Cầm thú... A... Mau tiến vào... A...”

“Nói a, nói ra ta liền để công tử sướng khoái.” Lý đại ca cầm bút lông cừu không nhượng bộ chút nào, càng thăm dò càng sâu, hần cúi đầu nhắc lại cho công tử nhớ chuyện xấu hổ tối hôm qua: “Như ngày hôm qua vậy, cho người sướng khoái đến tè ra quần.”

“Nha... Cầm thú... Người còn dám nói... A... Đừng... Quá sâu...”

Cây bút trong tay đi vào chỗ rất sâu, nhẹ nhàng đùa càn làm cho bên trong hậu huyết ngứa ngáy khó có thể ức chế, công tử cuối cùng cũng coi như cũng hiểu rõ người này vừa ôn nhu vừa vô lại, càng muốn ép y nói ra những lời làm người ta xấu hổ, lúc nào cũng ức hiếp y. Trong lòng y vừa ngọt vừa giận mà suy nghĩ, tự trách mình quá dung túng hần, nên đến bây giờ hần được voi đòi tiên.

“A... Tiến vào... Đem côn thịt của người đưa vào... Thao ta...”

Lúc công tử tỉnh táo chưa từng nói lời thô tục như thế, Lý đại ca nhìn công tử xấu hổ muốn chết tâm lý quả thực vui mừng nở hoa, người này ngang ngược bây giờ lại có mị thái xấu hổ cũng chỉ có hần mới có thể thấy được, độc chiếm được công tử làm cho hần thỏa mãn đến tột đỉnh, vì vậy liền ném bút lông cừu trong tay, tháo thắt lưng kéo quần xuống đem côn thịt cứng đến nổi gân xanh lấy ra nói: “Công tử tự mình đến?”

“A... Nhanh lên một chút... A...”

Công tử liền chuyển động thân thể rồi duỗi tay ra sau nắm chặt côn thịt của hần lung tung tuốt động, không nặng không nhẹ làm Lý đại ca đau đến rên la một tiếng, vội vã nắm tay công tử vỗ nhẹ lên mông thịt xem như là trừng phạt y lộn xộn.

“Nha... Nhanh lên một chút... Người là người chết a... A...”

Không đợi công tử giục xong, Lý đại ca không kiên trì đem côn thịt đâm vào hậu huyết. Côn thịt đã quen cửa quen nẻo, nhục bích cũng bị hần vất vả càn cù cày cấy trở nên ướt át lấy lợi, chỉ nghe phũ một tiếng côn thịt liền trượt tiến vào, thông thuận đến cùng phẳng phát giống như trời sinh vậy.

“A... Ăn vào... A... Nhanh lên một chút...”

Lý đại ca lấy hai tay ôm công tử, đem người hoàn toàn ôm vào trong ngực, cái tư thế này làm dục vọng chiếm hữu của hắn tăng cao cũng làm cho hắn thập phần hưng phấn, dưới khổ bắt đầu mạnh mẽ phát lực, đỉnh đến công tử ôm lấy khuỷu tay của hắn run rẩy, thân thể bị va chạm đến lung ta lung tung.

“A... Nhanh lên một chút... A... Thật thoải mái... Chậm một chút... A...”

“Rốt cuộc là muốn chậm một chút hay là nhanh lên một chút? Công tử không thể chỉ huy loạn như vậy a.”

“A... Đừng nói nhảm... A... nhanh hơn một chút ta... A...”

“Công tử rất là khó chịu, trước đây làm sao thỏa mãn nữ nhân?”

“A... Nha... Đầu là người... Đem ta biến thành như vậy... A... Nhanh lên một chút...”

Nói đến điều này làm công tử nổi giận, lại dám nghi vấn hùng phong của y! Trước kia cùng nữ nhân làm đều theo tự nhiên người cho ta nhận không có nhiều trò gian như thế, đều do người này đem y làm nhiều thứ thái như vậy, còn thật vừa thô lại lớn căng kín bên trong, đối với y vừa ôm vừa liếm, làm cho y vừa nghĩ tới cái kia hai chân như nhũn ra hậu huyết cũng tiết ra đầm thủy, đều do hắn, đều do hắn!

Công tử ráng sử dụng một chút khí lực trong lúc thân thể bị thao đến loạn đánh vào cánh tay của Lý đại ca mấy cái, nghẹn ngào rồi bắt đầu oán giận:

“Đều tại người... Đầu tại người... A... A... Nhẹ chút...”

“Sao lại là do ta ” Lý đại ca sinh ra một chút ác tâm muốn trêu đùa, còn thật đắm vào nơi sâu nhất nói : “Vấn trách ta như vậy?” Sau đó đột nhiên toàn bộ còn thật rút ra, quy đầu khổng lồ quy ở miệng huyết miễn cưỡng ma sát, cơ hồ muốn thoát ly.

“Đừng đi...” Công tử cho là hắn muốn rút ra, miệng huyết liều mạng co rúc giữ lại, chặt chẽ siết chặt quy đầu, thủy dịch thuận theo chảy xuống dội lên quy đầu sinh ra một trận sáng khoái, rồi tàn nhẫn đảo tiến vào, một trận nghiền nát nơi non mềm sâu bên trong.

“A... Nhiều một chút... Nhiều hơn nữa...”

Lung tung nắm chặt cánh tay Lý đại ca, y như con mèo nhỏ để lại trên tay hắn mấy vết cào. Lý đại ca quả thực bị bộ dạng đắm mê và thái độ lấy lòng của y làm tâm ngọt như mật, thiên ngôn vạn ngữ đều hóa thành động tác ra vào dưới khổ, đem người đẩy nằm nhoài trên bàn rộng lớn, nhắc eo mông của y lên từ sau mảnh liệt đắm vào.

“A... Thật nhanh... Chậm một chút... Nha...”

Thư phòng vốn chỉnh tề nghiêm túc lúc này vang lên liên tiếp âm thanh da thịt chạm vào nhau, Đại công tử bị nam nhân cường tráng đè lên áp đảo trong thư phòng tràn đầy văn phòng tứ bảo và những cuốn sách trên bàn. Hạ thân trần truồng cao cao nhếch lên, cánh mông tuyết trắng tràn đầy chất lỏng tung toé mặc cho côn thịt to lớn ra vào. Sau lưng nam tử mặc y phục thị vệ phổ thông chỉ lộ ra vật đang gây án, côn thịt xanh tím dữ tợn thật nhanh đánh xuyên, đem cái bàn va chạm đến chấn động.

“Công tử thích không? Yêu thích ta như vậy XXX người sao?”

“A... rất thích... Nhiều hơn nữa ... A... Giết chết ta...thao ta... A... Thật thoải mái...”

Công tử chảy nước mắt, vô lực nằm nhoài trên bàn, đem lễ thiếp mới vừa viết xong đều vò đến nhăn nheo, bút lông rơi trên mặt đất, mực nước bắn tung tóe, chung trà bình bình bâng bâng mà nghiêng đổ, nước trà chảy ra đầy bàn, tất cả ngay ngắn sạch sẽ đều bởi vì ban ngày tuyên dâm mà trở nên ngổn ngang bất kham, công tử vẫn không vừa lòng, lắc mông khốc lóc muốn nhiều hơn.

“A... Nhanh lên một chút... Bắn cho ta... Nha...”

Thân thể càng ngày càng nóng, hậu huyết càng ngày càng tê dại, vô luận đâm xuyên thể nào cũng không đủ, muốn đem toàn bộ côn thịt ăn vào, muốn đem tên hắc khắc lên người để ai cũng biết hắc thuộc về y! Công tử cào nát trang giấy, nước bọt từ trong miệng chảy ra, núng vú cọ vào y phục mơ hồ sinh ra cảm giác đau đớn, nhưng mặt sau rất ham muốn, những bộ vị khác trên thân thể đều không chịu được, cái gì lễ nghĩa liêm sỉ đều bỏ qua chỉ muốn một mực thỏa mãn phía sau, một mực mà đừng đưa ve vuốt.

Lý đại ca lấy hai tay tiếp tục mở rộng cánh mông của công tử, dùng sức đẩy hai cánh mông lộ ra huyết khẩu bên trong bị công chiếm vô số lần. Hắc nhìn côn thịt thô to nhiều lần ra vào, mang ra dâm dịch như bọt biển, mang ra mị thịt nộn hồng ướt át kích thích máu mũi muốn chảy ra, trong đầu không còn suy nghĩ được gì nữa, chỉ có thể càng nhanh hơn càng ác hơn mà quán xuyên thân thể của người này.

“A, công tử kẹp chặt quá, thao nhiều lần như vậy vẫn chặt như thế.”

“Nha nha... Phí lời... Nhanh lên một chút bắn cho ta... A...”

Lý đại ca có thể kéo dài thể lực thể nào y đã từng trải qua, quả thực là đáng sợ, có thể làm một canh giờ không phóng thích, thể nhưng công tử muốn hắc bắn ra, tinh dịch nóng hổi sền sệt rót đầy hậu huyết làm y thỏa mãn giống như nuốt vào linh hồn của Lý đại ca, y hận không thể đem người này toàn bộ hút vào hoà vào cốt nhục của mình không bao giờ chia lìa.

Lý đại ca lấy tay hướng ra đằng trước nâng cầm công tử lên, khiến y ngược đầu lên tiếp nhận nụ hôn sâu của mình, từ trên xuống dưới mà điên cuồng trêu đùa cái miệng nhỏ, phía dưới côn thịt cũng tăng tốc đỉnh vào, tiếng « xì xì xì xì » vang lên cơ hồ không có dừng lại, cuối cùng trước lúc công tử sắp bị sáng khoái làm đến hồng mắt thì bắn ra.

“A... A...rất là sáng khoái ...”

Miệng bị lấp kín công tử hàm hồ kêu to, hậu huyệt liền mạng hút tinh dịch thật dồi dào làm cho y sáng khoái đến tột đỉnh, khoái cảm làm y chảy ra hai hàng nước mắt.

Thời gian bản tĩnh kéo dài cũng không lâu, ngày đêm giao hoan làm thân thể cường tráng của Lý đại ca cũng có chút thấy mệt mỏi, hắn kiên trì dùng côn thịt không nhanh không chậm ra vào làm nhục bích sau cao trào miễn cảm co rút lại, nâng người công tử lên để y ngồi xuống trước mặt mình, tư thế này làm hắn nhìn rõ người đằng trước vốn là xiêm áo chỉnh tề bây giờ đều ướt một mảng lớn, một nửa là do côn thịt của công tử phun ra, một nửa là mồ hôi của công tử lúc tình sự nóng bỏng chảy ra.

“A...”

Công tử bị tàn nhẫn đâm vào mà khàn giọng rên một tiếng thật dài, Lý đại ca thuận thế cởi bỏ xiêm áo của y, cầm một chiếc bút lông cừu nhỏ, dùng nhuuyến mao trêu chọc núm vú đang đứng thẳng của công tử.

“A... Đừng... Thật là nhột... A... Nha... Không muốn...”

Vốn đang thiếu sự trêu chọc đầu vú lúc này bị nhuuyến mao gãi mạnh lập tức trở nên tê mềm như bị con kiến cắn, khoái cảm từ đầu vú một đường tản ra, làm cho cả người y căng ra thẳng tắp, trong ý thức muốn trốn tránh mà thân thể lại nâng lên để được vuốt ve nhiều hơn.

Công tử bị Lý đại ca ôm thật chặt, chỉ có thể nhẹ nhàng uốn éo người, càng trúng ý hắn, côn thịt bán mềm ở bên trong hậu huyệt theo lay động mà trái phải mà va chạm, đem người thao đến thở hổn hển.

Hai người duy trì tư thế này khá lâu, sờ sờ liếm liếm làm thân thể lộ ra của công tử đầy nước bọt, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng cực kỳ yếu đuối chứng tỏ công tử đã bị thao đến mệt mỏi, hậu huyệt vẫn như trước ngậm lấy côn thịt to lớn, tuy rằng thân thể y vô cùng mệt mỏi mà nội tâm lại đặc biệt thỏa mãn, từ trong ra ngoài sáng khoái làm công tử có cảm giác rất hạnh phúc.

“A... Người... Sau này mỗi ngày đều phải đi theo ta... A... đừng liếm... không nghe à... A... A...”

Những lời nói đáng yêu như vậy của công tử khiến Lý đại ca hôn y sâu hơn, hắn ước gì mỗi ngày đều có thể ở bên cạnh công tử, quãng thời gian này không dài bao nhiêu, có thể bên nhau được một giây thì vui vẻ một giây, cho dù không thể làm chuyện ân ái, chỉ cần nhìn công tử cũng đầy đủ. Lý đại ca cảm thấy mình nhất định là trúng vu cổ của Đại công tử nên đối với y khẳng khái một mực nói gì nghe nấy, hoàn toàn không giống hắn trước kia.

Công tử đánh hắn mấy cái rồi thuận theo mà hưởng thụ được người hôn môi. Loại môi lưỡi giao triền này làm cho y càng có thể cảm nhận được nam nhân này rất ôn nhu, giống như gió xuân mưa phùn làm nội tâm của y ẩm ướt.

Dự tính xử lý chính sự vào buổi chiều như vậy biến thành chuyện tính sự thân mật, công tử không hề làm được gì cả còn bị người lấn qua lộn lại ăn mấy lần, đến lúc hoàng hôn muốn đi cũng đi không nổi, bị Lý đại ca dùng áo khoác lông cừu gói kỹ ôm ngang trở về phòng, chỉ lộ ra một khuôn mặt đỏ bừng do mệt nhọc

quá độ làm hấn nhìn thấy trong lòng cũng từng trăn ngọt ngào.

Lúc này nồng tình mật ý hai người không ngờ rằng mấy ngày sau ở thường tuyết yến phát sinh một chuyện nhỏ, làm cho quan hệ của bọn họ có một vết rạn lớn.

4. Chương 4: Trên Đường Dự Tiệc (h Trên Xe Ngựa)

Nồng tình mật ý như vậy qua được mấy ngày, Lý đại ca khắc chế dục vọng cuối cùng cũng coi như không có ban ngày tuyên dâm, nhưng mà buổi tối lại không khống chế được. Công tử mỗi đêm cũng phải bắt hấn ôm mới có thể ngủ, thực là rèn luyện ý chí của con người mà. Lý đại ca bây giờ phải đem khẩu quyết võ công lúc trước đã học thuộc lòng đọc lại, mỗi khi ở trên giường cho công tử ăn no một lần lại bị tiếp tục dụ dỗ chỉ có thể ngoan tâm đem người dỗ ngủ, trong miệng đem khẩu quyết đọc mấy lần, phân tán lực chú ý.

Mấy ngày sau theo thường lệ, công tử cho người chuẩn bị xe ngựa, đi đến chỗ của ôn tuyên biệt viện của Tiểu vương gia ở vùng ngoại ô, nói là đi đến đó thường tuyết yến.

(Thường tuyết yến : buổi tiệc ăn uống rồi ngắm tuyết rơi)

Trên đường đi Lý đại ca tự cưỡi ngựa, thân phận hiện tại của hấn hết sức khó xử, muốn nói là thị vệ thì không có danh hiệu, muốn nói là nam sủng thì đâu phải bất cứ lúc nào cũng có thể cùng người xuất môn, hàng đêm ngủ ở trong phòng công tử mọi người đều biết, mặc dù không nhìn thấy công tử đem người ôm vào trong ngực thương yêu, nhưng mà từ trong ánh mắt công tử cũng biết đối với hấn không bình thường, huống hồ tướng quân cũng không can thiệp vào chút tình cảm này, vì vậy những nô bộc hầu hạ bên người cũng không công khai nói cái gì, ngằm mắt nhắm mắt mở chờ xem bất quải.

Chỉ là đi không bao lâu, công tử liền đẩy cửa xe ngựa ra, nhắc màn cửa lên, vẫy tay ra hiệu Lý đại ca tiến vào.

Nhìn thấy trong xe ngựa duỗi ra đầu ngón tay nhỏ trắng mịn, Lý đại ca thở dài, trước ánh mắt ám muội của mọi người leo lên xe ngựa.

Vừa lên xe liền cảm nhận được bên trong nhiệt độ vô cùng ấm áp, trong xe bày ra tầng tầng đệm lót, chính giữa để một cái bàn thấp, hai bên cửa xe để hai cái lò sưởi nhỏ. Công tử khoác áo lông cừu, trong tay ôm một cái lò sưởi tay, lúc này đang nghiên người nằm trên một đệm lót mềm mại.

“Chân ta đau quá, bóp một chút cho ta.”

Công tử nửa nằm nho nhỏ ngáp, mí mắt buông xuống, khuôn mặt nhỏ ửng đỏ thể hiện ra một bộ dạng buồn ngủ mơ màng, Lý đại ca không khỏi nghĩ lại tối hôm qua hấn rõ ràng đã làm xong rồi ngủ rất sớm nha, làm sao vẫn mệt như vậy?

“Nhanh lên một chút a. Sững sờ làm gì?” Công tử thấy người không phản ứng, hờn dỗi mà thúc giục.

Lý đại ca không thể làm gì khác hơn là nửa quỳ đem giày của công tử cởi ra, từ bắp chân bắt đầu xoa bóp, thủ pháp thành thực cường độ vừa phải, rất nhanh liền làm công tử sáng khoái rên rỉ dùng đôi mắt ngập nước mà thẳng tắp nhìn hắn.

Chân đau là giả, công tử chẳng qua là cảm thấy gần đây người này đặc biệt làm bộ làm tịch, mỗi ngày chỉ làm một lần, cũng không quan y dụ dỗ, tối hôm qua cũng vậy, bảo hôm nay ra ngoài nên không thể làm quá lâu dĩ nhiên chưa tới một canh giờ liền xong! Công tử dụ dỗ không thành lại không thể hạ mặt mũi mà ra lệnh cho hắn, không thể làm gì khác hơn là tức giận cố ý ở trong lồng ngực hắn cọ cọ hồi lâu, cuối cùng cũng tay trắng trở về làm trong lòng y hận đến ngứa ngáy, vì vậy ngày hôm nay ở trên đường liền gọi người vào.

Lý đại ca cảm nhận được ánh mắt trên đỉnh đầu nóng rát, hắn cũng không ngẩng đầu lên, chỉ một mực mà làm hết phận sự xoa bóp chân. Dưới cái nhìn của hắn, thân thể công tử rất hư nhược, ngày đêm hồ đồ sẽ làm thân thể càng nát, hơn nữa kia nơi dù sao không phải trời sinh là chỗ để hoan ái, tiếp nhận cơn thịnh của hắn lớn hơn nhiều so với thường nhân nên hắn đã rất cố hết sức kiềm chế dục vọng, hắn đau lòng cho công tử, nhưng đáng tiếc công tử không cảm kích, còn dùng mọi cách mà trêu chọc hắn.

“Người cúi đầu làm gì? Ta rất khó nhìn sao?”

Công tử chăm chú nhìn đỉnh đầu hắn nửa ngày, trong lòng không thích, cong mũi chân lên vuốt ve lồng ngực của hắn.

Lý đại ca duỗi tay nắm chặt cái chân ấm áp mềm mại bướng bỉnh, tâm lý không khỏi hơi động, công tử tuy là thân nam nhi, mà thân thể đều tựa như nữ tử, không chỉ gương mặt tinh xảo, so với nữ tử càng mỹ lệ hơn, ngay cả cái chân này cũng mềm mại, không giống như chân bọn họ vừa thô lớn. Công tử tránh không cho hắn nắm chân, mũi chân thuận theo một đường đi xuống, chạm trúng dưới khố của Lý công tử.

“Công tử không nên như vậy.”

Lý đại ca vội vã lấy chân kia ra, ai biết mới vừa lấy ra công tử liền để trở lại, y ngồi dậy hai chân đều duỗi ra hướng dưới khố kẹp lấy bộ vị của hắn đã có chút nhô lên mà trên dưới đùa bỡn.

“Hừ, nơi này của ngươi không phải nói như vậy nha, nhìn đi là ai ở trong xe ngựa có thể động dục?”

Công tử hơi hơi tìm về cảm giác trước đây khi đùa giỡn nữ tử, lời nói bắt đầu trở nên thô tục. Cho tới nay Lý đại ca đều đối với y che chở chu toàn, trong lúc hoan ái hoàn toàn nằm ở vị trí bị khống chế để cho y thoải mái nên y cảm thấy không hiếm lạ, ngày hôm nay đột nhiên vị trí có chút đảo ngược, không duyên cớ làm công tử cảm thấy được mới mẻ.

“Công tử, đừng nghịch.”

Lý đại ca âm thanh hơi trầm thấp, giọng nói mang vẻ tình dục ngọt ngào. Tay cũng không dám dùng lực chống cự công tử, hẳn biết tính tình của công tử, nếu như phản kháng là y nhẫn mặt, nhưng mà hẳn thật sự là không nỡ làm công tử nổi giận, vốn là thời gian của bọn họ bên nhau sẽ không nhiều, đến một ngày nào đó công tử sẽ chán ghét, làm sao có thể lãng phí thời gian để nổi nóng?

“A...” Nhìn thấy côn thịt của Lý đại ca bị khiêu khích mà trương càng lớn hơn công tử cũng động tình mà hừ một tiếng, cảm thấy dưới khó lạnh lẽo, hậu huyết ngứa ngáy, y che giấu mà ngắt hạ thân mấy cái liền bị Lý đại ca đến một tay đè lại cái đùi lớn, bàn tay ấm áp đẩy ra xiêm y dưới hạ thân, từng tắc từng tắc hướng về hạ thân nóng rực mà sờ soạng.

“A... Đừng... Ai cho người sờ soạng... Đi ra ngoài...”

Lý đại ca vuốt ve hai ba cái liền nắm chặt côn thịt ướt át của công tử, ngón tay cái nhẹ nhàng ma sát mấy lần, ngón tay có vài vết chai sạn làm côn thịt trơn mềm nổi lên từng trận tê dại. Công tử lấy tay đè lại dưới khó, cúi đầu nhìn người này càng ngày càng có thiện ý làm bậy, y oán giận hét lên: “A... Người có nghe lời hay không... A... Ai cho người sờ soạng...”

“Ta không sờ soạng.” Lý đại ca lại kéo quần xuống một chút làm cho côn thịt của công tử nhảy ra, hẳn áp sát tới hôn một cái lên quy đầu trơn bóng nói :”Công tử cho ta cắn một cái được không?”

“A...” Công tử thở hổn hển mang theo một chút dụ dỗ mềm mại đáng yêu, y thành thực mà kiên trì đem hạ thân đưa vào trong miệng đối phương.

Lý đại ca há mồm ngậm vào, cả người nằm phục ở trên đùi công tử, hai tay vòng quẩn lấy phần eo, như một con khuyển to lớn nũng nịu ở trong lồng ngực chủ nhân cọ cọ. Nhưng mà cái cọ cọ này vô cùng tình sắc, chỉ thấy đầu hẳn nhanh chóng trên dưới di động, hàm răng cực lực phun ra nuốt vào côn thịt của công tử, đầu lưỡi cũng ra vào liếm từ đầu côn thịt đến gốc rễ. Quy đầu ma sát cầm trên làm công tử sáng khoái đến hừ hừ kêu loạn, thân thể cũng không khỏi nâng nhẹ lên.

“A... A... Thật thoải mái... Sâu vào thêm một chút... A...”

Xe ngựa đi vào vùng ngoại ô trên đường nhỏ có chút xóc nảy, công tử trên đường đi toàn thân phập phồng hưởng thụ môi lưỡi Lý đại ca hầu hạ, lúc hẳn nhả côn thịt thì khẽ hôn lên quy đầu, chờ qua một trận khoái cảm, lại lần nữa ngậm vào thật sâu, tận lực làm cho y kéo dài thời gian hưng phấn làm thân thể công tử nhạy cảm từ từ nhiễm đầy tình dục.

Mãi đến tận khi gã sai vặt thiếp thân ở bên ngoài lớn tiếng gọi, sắp tới biệt viện của Vương gia, Lý đại ca mới co chặt miệng lưỡi, đem côn thịt hút thật mạnh cho bắn tinh ra.

“A...” Công tử kiên trì để toàn bộ tinh dịch bắn ở trong miệng của Lý đại ca, sau đó thân thể cũng thoát lực mà nằm úp sấp đè trên người Lý đại ca, trên trán mồ hôi ẩm ướt khuôn mặt càng thêm kiều diễm mà thở hổn hển.

Lý đại ca ‘ùng ực’ một tiếng đem dương tinh của công tử nuốt xuống bụng, cũng không cảm thấy tanh bẩn. Hắn đứng dậy ôm công tử vào trong ngực, cầm khăn trên bàn thấp xoa xoa lau mồ hôi trán cho y, nhìn khuôn mặt nhỏ của y ửng hồng, không nhìn được liền hôn mấy cái.

Công tử a một tiếng, hết sức thoải mái mà đem mặt cọ cọ vào vai của hắn. Cúi đầu liếc một cái thấy vật dưới khó của hắn căng nứt, xì xì bật cười:

“Ta không chịu trách nhiệm nha.”

Lý đại ca không trả lời, cẩn thận đưa cơn thịnh của công tử vào trong tiết khó, xử lý để không thấy được chuyện dâm mỹ mới vừa rồi, sau đó bưng một chén trà lại cho công tử súc miệng.

Công tử uống một hớp nhỏ liền đưa cho hắn, sóng mắt lưu chuyển, ý cười dịu dàng, khuôn mặt đỏ ửng, đẹp đến không gì tả nổi. Lý đại ca bị diễm sắc này làm sững sốt một chút, mới tiếp nhận nước trà giữa đầu uống, thuận thế hòa tan mùi vị trong miệng.

“Cứ như vậy mà nốc ừng ực, lãng phí trà ngon.” Công tử nhìn hắn bởi vì uống nước trà mà làm hầu kết chuyển động một cách gợi cảm, thân thể không khỏi mềm nhũn càng muốn hơn thế nữa.

Y lấy tay gõ gõ vách xe ngựa, hơi lên giọng gọi gã sai vặt thiếp thân. Gã sai vặt vội vã kêu người dừng xe, chạy tới cửa dò hỏi.

“Còn bao lâu nữa mới đến biệt viện của Vương gia?”

“Hồi công tử, còn có không tới một dặm đường.”

“Tìm một nơi yên tĩnh nghỉ ngơi một hồi, người phái một người đi đến chỗ Vương gia nói ta trên đường không thoải mái, muốn nghỉ một chút.”

Gã sai vặt nghe lệnh mà đi, Lý đại ca biết công tử muốn làm cái gì, không khỏi cười cười, trong lòng vừa vui mừng vừa ngọt ngào.

“Cười cái gì? Ta chỉ tìm một chỗ chỉnh đốn lại xiêm y thôi.” Công tử đương nhiên không thừa nhận suy tính của mình, chỉ có thể tùy tiện tìm cái một cái cổ sắt sọ mà chối cãi.

Lý đại ca đương nhiên không vạch trần y, chỉ là theo quy củ mà ngồi xếp bằng ngồi ở trên xe ngựa, chờ hành động tiếp theo của công tử.

Xe ngựa đi một hồi, sau đó ra khỏi đại lộ tìm một chỗ dừng lại, công tử ra lệnh mọi người đi xa một chút không được tới gần, rồi quay đầu lại hừ một tiếng, lấy chân đá một cái vào chân Lý đại ca đang ngồi, cỡi áo khoác lông cừu quăng trên đầu hắn.

“Muốn giả chết ngồi một chỗ vậy thôi sao.”

Lý đại ca cười một tay xốc áo khoác, nhào tới đem người vậy ở giữa vách xe và lồng ngực của mình, hai tay đưa vào trong xiêm y mà mình mới vừa sửa sang không bao lâu, lập tức cảm thấy thân thể công tử bắt đầu khẽ run.

“Công tử nhớ ta thế nào?”

“A...” Công tử nhấc một chân lên cọ nhẹ bên hông của Lý đại ca, ngữ khí mang theo chút oán giận: “Người gần đây lưỡi biếng muốn chết, còn như vậy ta sẽ phạt người ngủ ở phòng chứa củi.”

“Ồ? Hậu huyết của Công tử lại muốn rồi phải không?” Lý đại ca cố ý kéo dài ngữ điệu, công tử mắc cỡ hai má đỏ ửng lên, lập tức phản bác:

“Là người quá lưỡi! Người chỉ có tác dụng như thế mà làm không được, lưu người để làm gì!”

Ý của y là muốn nói làm một lần không đủ, muốn giống như trước đây hàng đêm sênh ca, mà công tử lại không giống như nữ tử ở chốn trăng hoa nên không thể nói trắng ra như thế được? Trong giọng nói không khỏi có chút kiêu ngạo và mịm mề, nhưng mà Lý đại ca nghe vào trong tai lại thành một tầng giải thích khác, công tử rốt cuộc là chỉ thích cơn thịt của hắn, còn con người hắn căn bản không quá quan trọng, chỉ cần cái vật kia thỏa mãn y, làm cho y vui sướng là được.

Lý đại ca sắc mặt trong nháy mắt âm trầm lại, mới vừa rồi cùng công tử chơi đùa một hồi tất cả ngọt ngào đều tiêu tán. Công tử lẳng lẳng nhìn hắn thần sắc chợt biến, biết nói vậy là sai, nhưng không thể bỏ xuống mặt mũi đi bỏ cứu, không thể làm gì khác hơn là tiếp tục dùng chân cọ cọ vào người hắn, trong mắt cũng mang theo một thần sắc khẩn cầu.

Không khí vốn đang nồng tình mật ý nhất thời trở nên có chút tẻ ngắt. Lý đại ca không có phản ứng khi y khiêu khích, chỉ cúi đầu trầm mặc.

Công tử gây rối một trận cũng không thấy hắn có động tác phản ứng liền nhấc thân thể lên kề sát tới vào trong lồng ngực của Lý đại ca, thân thể mềm oặt mà dựa vào người hắn nói quá hơi thở: “A, nhanh lên một chút a.”

Thân thể ấm áp kề sát ở trước ngực, miệng nhỏ non mềm đụng vào gò má của hắn, Lý đại ca ngược mắt nhìn mỹ nhân gần trong gang tấc, tự giấu nghĩ, lập tức hưởng thụ đi, hắn có thân thể như vậy còn muốn mưu đồ gì.

“Muốn nhanh cái gì?” Biết rõ còn hỏi nên Lý đại ca lại bị công tử đánh.

“Tiến vào...” Công tử nhỏ giọng nói, cái miệng nhỏ chu lên phảng phất giống như hoa anh đào, dẫn tới Lý đại ca cúi đầu ngậm lấy.

“A... A... Ân...”

Duỗi bàn tay đem người ôm vào trong ngực, công tử thuận thể hai chân quấn lấy Lý đại ca, cả người ngồi ở bên trong, ngược đầu chịu đựng sự nóng bỏng khi hôn môi.

Thật thoải mái, làm sao hôn cũng không đủ, rất muốn mỗi giờ mỗi khắc đều bị hắn ôm rồi vuốt ve. Công tử trước đây cảm thấy y cũng không làm việc gì đáng hoàng, cả ngày không phải du hí bụi hoa thì cũng đi chơi gà đua ngựa, nhưng bây giờ lại Bett Bett hơn không có phương hướng phát triển, những trò vui mới mẻ cũng không thể làm cho y chú ý, chỉ muốn mỗi ngày trông ngóng người trước mặt này cùng hắn làm đủ loại chuyện vui sướng.

Lý đại ca nâng sau gáy của y, thỏa thích ở trong miệng bừa bãi tàn phá, như lãnh chúa dò xét lãnh địa của mình, công tử cũng không phản kháng, hai tay vòng qua cổ của Lý đại ca, mềm nhũn mà dựa vào hắn, thân thể càng thiếp càng chặt, cũng bởi vì khoái cảm mà nhẹ nhàng run rẩy.

“A...” Tiếng “hừ” nhẹ từ giữa hai đôi môi đang dán vào phát ra, bên trong xe ngựa tất cả đều là tiếng hai người hôn môi. Tay của Lý đại ca dần dần lên vào xiêm y mà vuốt ve da thịt mềm mại của công tử làm thân thể nhạy cảm của công tử rung động, theo bản năng mà nghênh đón dục vọng.

“Không thể làm công tử” Lý đại ca buông cái miệng nhỏ của công tử ra nói tiếp: “Một lát nữa còn đi dự tiệc, không tiện.”

“A... Ta không quản... Tiến vào...” Công tử đưa cái lưỡi ra tiếp tục đòi hôn.

Lý đại ca cười cười nâng khuôn mặt nhỏ của công tử lên, kéo ra xa một chút, rồi nói: “Nghe lời.”

Công tử không nghe theo, đến gần ngậm lấy đôi môi của hắn giục, Lý đại ca không động đậy để y tùy ý chủ động, làm không được mấy lần công tử liền tức giận.

“Người là người của ta, lấy cái gì mà kiêu ngạo!”

Công tử đối kẻ không hiểu lòng người sinh ra lửa giận, không khỏi ngừ khí hơi nặng. Vừa nãy cũng vậy, tối hôm qua cũng vậy, gần đây cũng vậy, lần nào cũng từ chối y, rõ ràng nhìn thấy y muốn, còn không chịu cho, có gì đặc biệt hơn người?

“Công tử chẳng lẽ không chuẩn bị dự tiệc sao?”

Âm thanh của Lý đại ca trở nên trầm thấp, hắn lập tức buông lỏng tay ra, giả tạo mà dìu người ôm sang bên hông, sắc mặt cũng lạnh xuống.

Trong khoảng thời gian ngắn hai người lần thứ hai trầm mặc, công tử không tự chủ quệt mồ hôi, lại không

biết phải nói gì. Lý đại ca im lặng một hồi rồi buông công tử ra, đem người từ trên đồi để xuống, đứng dậy muốn xuống xe. Ai biết tay chưa kịp thu hồi, công tử liền nắm lấy ống tay áo của hắn, nhìn lên, chỉ thấy y nước mắt lưng tròng, oan ức vạn phần đến đỏ cả mặt, tay đem quần áo vò đến đầy nếp nhăn, dáng vẻ ấy Lý đại ca chưa từng gặp qua, nhất thời trong lòng mềm nhũn, liền ôm y vào trong lồng ngực, cầm để ở trên đỉnh đầu y thở dài.

“Ta không phải vì công tử suy nghĩ sao, nơi này hẻo lánh, bắn vào ở bên trong cũng không tiện thanh tẩy a.”

“Nha... Người quân ta a...”

Công tử cũng biết trường hợp này không đúng, chỉ là y một thân kim ngọc cao quý cũng kéo hạ mặt mũi đến độ dễ hấn, vừa vạn nòng tình mật ý, lại còn dám từ chối?! Y xưa nay muốn gió có gió muốn mưa có mưa, làm sao chịu được loại từ chối này? Nhất thời cũng không nhìn tới lễ nghi, vừa xấu hổ vừa tức giận liền ủy khuất mà khóc.

Lý đại ca lấy tay nhéo hai má công tử đang tức giận, xúc cảm non mềm quả thực không muốn buông tay, hắn nghĩ thầm công tử quả nhiên là sở dục tùy tính, không để ý trường hợp xung quanh chỉ cần mình sướng khoái là tốt rồi. Loại cá tính điêu ngoa bá đạo nếu là người khác thì hắn sẽ cảm thấy người đó chỉ là một công tử bột, mà ở trên người công tử lại cảm thấy đáng yêu, đại khái đây chính là tình yêu mù quáng đi.

“Chẳng lẽ nói công tử muốn ngậm lấy tinh dịch của ta đi thường tuyết?”

Lý đại ca cắn vành tai của y, phun ra lời nói thân mật hạ lưu.

“A!! Nói năng loạn!!” Công tử một tay đẩy hắn ra, quay lưng lại, lại mắc cỡ tai cũng đỏ chót.

Bầu không khí cứ như vậy mà dần trở về như trước, Lý đại ca thuận thế đem công tử đẩy nằm nhoài xuống sàn xe, thân thể cường tráng ấm áp mà từ phía sau đè lên y.

“Nếu công tử muốn, tự nhiên là ta phải nghe lệnh.” Hắn kéo tiết khó của công tử xuống, cho dù là ở bên trong xe ngựa ấm áp, cái móng trần truồng đột nhiên lộ ra cũng run lên.

“Được, công tử đỡ đằng trước, phía sau nhếch lên.” Lý đại ca ngồi thẳng lên, đem côn thịt của hắn cứng muốn nổ tung giải phóng ra ngoài mà để ở bên đùi công tử.

“A...” Công tử vừa thẹn vừa vui mừng mà nằm úp sấp xuống rồi chống hông lên, may là xe ngựa của phủ tướng quân rất lớn, trong xe có thể cho phép một nam tử trưởng thành nằm ngang, lúc này hai người nằm lên nhau, cũng không tính quá chen chúc.

Lý đại ca lấy tay đưa vào hậu huyệt, quả nhiên bên trong ướt nhẹp, chuyện này một nửa là công lao của thuốc mỡ, một nửa chính là thiên phú dị bẩm của công tử. Công tử bên trong dùng thuốc mỡ đặc chế, không chỉ có thể làm trơn còn có tác dụng bảo dưỡng, thường ngày Lý đại ca mỗi lần làm xong đều sẽ giúp

công tử xoa một tảng thuốc mỡ để điều trị, hơn nữa công tử gần đây nhiều lần tình sự nên thân thể càng ngày càng mỏi mệt, vừa nảy hồ nháo một phen, bên trong phân bố không ít thủy dịch, quả thực ẩm ướt đến không cần bôi trơn.

“Lại ẩm ướt như vậy công tử không sợ Tiểu vương gia bọn họ nhìn ra a?” Lý đại ca không nhận được trêu đùa y, đành quy đầu để ngay miệng huyết, nhẹ nhàng vẽ một vòng liên thao tiến vào.

“A... A... Nhanh lên một chút...”

Công tử ăn vào côn thịt mà mình luôn tâm tâm niệm niệm nên không để ý tới Lý đại ca đùa giỡn, hậu huyết mừng rỡ co rút lại, nhục bích đem côn thịt ngậm chặt, đồng thời vòng eo đưa nhẹ về phía sau vô cùng tự giác mà nghiêng đón côn thịt.

Chỉ thấy chỗ ngồi trên xe phủ kín những đệm lót quý giá mềm mại, một mỹ nhân trên người chỉnh tề nhưng hạ thể trần truồng trắng như tuyết, dùng tư thế quỳ tiếp thu côn thịt của thị vệ thao làm. Côn thịt của nam nhân có nhiều gân xanh nhô ra, màu tím đậm uy vũ dị thường, lúc này đang nhanh chóng ở bên trong cánh mỏng trắng như tuyết mà đánh xuyên, mỗi lần đều mang ra một ít thủy dịch đậm mỹ.

Mỹ nhân bị va chạm đến thân thể không ngừng di chuyển về phía trước, hai tay mềm mại mà chống đỡ vách xe căn bản chịu không được, lúc đầu sắp đụng vào thì bị nam nhân một tay kéo về phía sau. Y hét lên một tiếng khi côn thịt trong cơ thể lại vào càng sâu hơn, y bị thao thì mềm nhũn căn bản không khí lực, tư thế quỳ càng làm tăng tính xâm lược, hấn thao thêm mấy chục lần rồi đem người kéo quỳ thẳng lên, vòng tay ôm chặt người ở phía trên tiếp tục « ba ba đừng » mà dừng mãnh ra vào.

“A... A... Thật nhanh... Nha... Chậm một chút...”

“Vừa nảy ai bảo ta nhanh lên một chút?” Lý đại ca cúi đầu cắn lên vành tai đỏ bừng của công tử, bàn tay tiến vào trong xiêm áo y nắm cái vòng được xuyên qua đầu nhũ đùa bỡn, hạ thân không ngừng dùng sức đâm vào đem công tử thao đến đầu tóc ngổn ngang, thần sắc mơ hồ chỉ có thể nhỏ vụn mà rên rỉ.

“A... Thật thoải mái... XXX ta... A... Tiếp tục...”

Mái tóc của Công tử vẫn cao đã rơi xuống, lúc này ôn nhu mà ma sát ở hõm vai của Lý đại ca, khiến người ngứa ngáy. Hấn cúi đầu nhìn cái gáy trắng nõn duyên dáng một đường mút hôn, hơi hơi dùng chút khí lực mà gieo liên miên dấu ấn, cuối cùng dùng chóp mũi đẩy vai áo ra, ở nơi đầu vai dùng sức gặm một cái.

Người này không để ý bất chấp mọi trường hợp mà đối với hấn cầu hoan! Bất kể là trên da thịt non mềm hay là phía dưới hậu huyết đậm đặc đầy thủy dịch, tất cả đều là của hấn! Cho dù thân phận không thể bình đẳng mà có thể có mặt cùng y, ít nhất phải làm cho y mang theo dấu vết của hấn đi gặp người khác, loại bí ẩn mà thâm mỹ này làm cho Lý đại ca tạm thời hài lòng, làm giảm bớt đau đớn vừa nảy khi công tử nói không biết lựa lời mang tới.

“A... Đau quá... Ngươi nhả ra... Nha nha...”

Công tử giãy dụa thân thể, lại đổi lấy đối phương càng dùng lực mạnh thao vào, phía dưới ẩm ướt nóng rực, khoái cảm vô cùng nhuần nhuyễn, làm cho phía trên mơ hồ đau đớn như bị đổ máu. Lý đại ca cố ý đem y cắn chảy máu, hắn như uống hút lấy vết thương, như muốn uống vào bụng, hưởng dụng huyết dịch trân quý của y.

“A... Đau... Không muốn...”

Công tử đưa tay đẩy đầu của hắn, vẫn không nhúc nhích được, trái lại vì vết thương bị cắn nát mà sản sinh một luồng khoái cảm bên trong sự đau đớn, kèm theo hậu huyết bị dày đặc đâm vào, trước ngực lại đột nhiên bị Lý đại ca dùng sức kéo mạnh cái vòng xuyên qua đầu nhũ. Ba điểm nhạy cảm bị tập kích làm công tử thân thể căng thẳng, rít gào thành tiếng, côn thịt phun ra một tia nước màu vàng nhạt, mãnh liệt bắn vào trên vách xe ngựa.

“A...”

Mùi tanh tươi ở trong xe cấp tốc lan tràn, Lý đại ca rốt cục nở ra cười nói: “Thật ngoan, công tử sẵn khoái đến bắn ra nước tiểu.” Dứt lời hắn phi thường sắc sảo mà tuốt côn thịt của công tử, khiến người róc rách tích tích mà đem nước tiểu phun đến hết.

“Nha nha... Cầm thú... A... Bắt nạt ta...”

Công tử xấu hổ đến cơ hồ muốn hồng mắt, trước ở trong phủ không tính, bây giờ là bên ngoài, lại còn mất mặt như vậy, mỗi lần đều là bởi vì cái người này, thật giống như bị người nắm giữ công tác thân thể, làm cho y không thể kìm được mình, ngay cả chuyện tư mật như bài tiết đều toàn bộ nghe theo hắn. Công tử đếm không hết đã là lần thứ mấy bị hắn thao đến bắn nước tiểu, chỉ biết thân thể càng ngày càng mất cảm, dễ dàng có thể bị Lý đại ca thao đến thất thố.

“Là công tử muốn ta cho người ăn, bây giờ còn nói ta bắt nạt người?”

Lý đại ca cũng bị công tử bắn nước tiểu làm cho hưng phấn dị thường hậu huyết co chặt đến cơ hồ tinh quan thất thủ, chỉ có thể dựa vào nói chuyện dời đi lực chú ý. Hắn một bên nắm trong tay nhịp điệu tấn công, từ chậm đến nhanh, phá tan nhục bích đang co rút lại, tiếp tục ở nơi chỗ sâu trong nhục bích mềm mại đè ép trêu đùa, một bên ôn nhu xoa nắn vú của y, rất nhanh đem người chơi đùa đến nói không thành tiếng.

“A... A... A...”

Công tử há cái miệng nhỏ mà thỉnh thoảng thở dốc, toàn thân dựa vào côn thịt to lớn trong cơ thể cố định, trước ngực thật thoải mái, mặt sau thật thoải mái, nóng đến như muốn hòa tan, cái gì tiệc rượu cái gì thưởng tuyết toàn bộ quên mất, chỉ muốn cùng người này tiếp tục hồ đồ, vẫn luôn hồ đồ, vĩnh viễn không ngừng lại.

Lý đại ca đầu óc vẫn thanh minh biết lúc này đã không còn sớm, bọn họ ở trên đường như thế trì hoãn ít

nhất đã hơn một canh giờ, vì vậy cũng tăng nhanh tốc độ, hướng về chỗ sâu nhất đâm mấy chục lần rồi phun ra tinh dịch mà công tử khát cầu, tinh dịch nồng đậm rót đầy hậu huyệt đem người làm cho nóng bức thật dài mà rên rỉ lên vài tiếng, tiếng rên rỉ ngọt ngào bên trong mang theo sung sướng.

“A... A... Ăn vào... A...”

Lý đại ca lấy tay sờ vào phía trên bụng cũng công tử, tựa hồ có thể cảm nhận được hình dáng của côn thịt mình ở bên trong nhô ra, hắn ôm sát người vào trong ngực, trầm thấp hỏi:

“Thoải mái sao? Đều bắn cho người, hảo hảo mà ngâm lấy.”

“A... Thoải mái... Thật thoải mái... A... Nhiều hơn một chút nữa đi ...”

Công tử dùng tư thế y yêu nhất là được ôm ăn vào lượng lớn tinh dịch, trong lòng vô cùng thỏa mãn, cạo đầu ở hõm vai đối phương, hai má đỏ bừng mồ hôi ẩm ướt, chưa hết thòm thèm.

Lý đại ca cười cười, đang muốn rút côn thịt ra, ai biết công tử nha nha vài tiếng, lôi kéo y phục của hắn không cho người ta đi, hắn không thể làm gì khác hơn là liền quay đầu lại dỗ người: “Công tử, người đã muộn rất nhiều, không đi nữa sẽ quá thất lễ. Trước hết để cho ta đi ra được không?”

“A... Lý đại ca không cần đi... Còn muốn...”

“Buổi tối sẽ tiếp tục cho người ăn no. Hiện tại trước mắt nên đi đến tiệc rượu, ngoan.” Lý đại ca cảm thấy được mình nếu có con trai, cũng không nhất định sẽ nhẹ giọng khinh khí mà dụ dỗ như vậy, nhưng đối với người công tử này, lại không nhận được nhẹ dạ, cũng không nỡ làm y khổ sở, biết rõ trường hợp không đúng cũng bồi tiếp y mà hồ đồ.

“A... Người nói, buổi tối nha.” Công tử nghĩ đến đêm nay lại có thể ở trong phòng ấm áp mà tiếp tục ân ái, trong tâm càng thêm ngọt ngào mới cho phép người rút côn thịt ra.

Phía dưới chảy ra đầy bạch trọc công tử run hai chân, được Lý đại ca đỡ dùng khăn vải lau chùi những chỗ dính dính ẩm ướt, một bên “hừ hừ” rên rỉ mấy lần mang theo ngọt ngào thỏa mãn, Lý đại ca cắn một cái vào đùi y xem như là trừng phạt.

Hai người dính lấy một chỗ mà thu thập xong, xe ngựa cũng không thể dừng lại, Lý đại ca liền đem công tử ôm ra, trước hết lấy áo lông cừu quây quanh người y, rồi hắn đem ngựa của mình dắt đến, muốn cùng cưỡi một con ngựa với công tử.

Công tử lườm hắn một cái, vốn muốn cho Tiểu vương gia đem thêm một chiếc xe ngựa lại đây, mà y nghĩ lại cùng cưỡi một ngựa cũng tốt, ít nhất có thể để cho người này ôm, liền chấp nhận.

Lý đại ca đem người ôm ở trước người, dùng áo choàng đem người gói kỹ để tránh gió, để đám cận vệ đằng trước mở đường, hắn thì lại ôm công tử không nhanh không chậm ở trong đội ngũ cuối cùng.

Thân thể ấm áp dựa vào trước ngực hắn, công tử đem đầu để lên trên bả vai hắn, nhắm mắt dưỡng thần. Tuy rằng khí tức tình dục học đã tản đi không ít, mà đôi môi vẫn hồng diễm như trước thể hiện vừa này kịch liệt như thế nào, tình cờ cử động còn có thể lộ ra dấu răng trên cổ, Lý đại ca cúi đầu nhìn kiệt tác, của mình trong lòng cảm thấy thỏa mãn cực lớn.

Qua không bao lâu đã đến biệt viện của Tiểu vương gia, sớm có người đợi ở cửa tiếp đón, Lý đại ca đem công tử ôm xuống ngựa. Công tử đứng lại, bởi vì thấy quân sự của vương phủ cũng ở phía trước, y ngưỡng ngừng bỏ tay Lý đại ca ra, gã sai vặt vội vã tới đỡ y rồi đi trước một bước tiến vào đại môn.

Lý đại ca cũng không thêm để ý, đợi đoàn người đi qua rồi bước ra phía sau. Đoàn người xuyên qua đại môn hướng cổng trong mà đi. Đi đại khái khoảng hai mươi thước liền thấy cổng trong, chỉ thấy Tiểu vương gia sớm đã mang theo một đám người ở trước cửa chờ đợi, nhìn thấy Đại công tử đến, vội vã thân thiết tiến lên cặp tay nói:

“Tử Hiên, người đến thật muộn, làm chúng ta đợi lâu a.”

Đại công tử vừa đi vừa khách sáo nói hai câu, hơi quay đầu lại nhìn thấy Lý đại ca đứng ở bên cạnh cửa không dự định đi vào, trong lòng có chút không thích, liền phát tay bảo gã sai vặt đi xử lý. Không nghĩ gã sai vặt còn chưa đi đến chỗ Lý đại ca thì từ bên cạnh nhảy ra một thân ảnh như đạn pháo ôm chầm lấy Lý đại ca, cường độ mạnh đến nỗi làm Lý đại ca phải lui xuống hai bước.

Chỉ nghe cái thân ảnh kia vui mừng kêu to:

“Lý đại ca!!! Ta cuối cùng cũng nhìn thấy người a!!!”

“A... Người là... Tiểu Lâm?!”

Lý đại ca nhận ra người trong ngực, lập tức vui mừng kêu lên tiếng.

Chỉ thấy người kia ngọt ngào ngửa đầu cười cười, lúm đồng tiền sâu sắc, mặt mày cong cong, giống như đáng dấp của hắn khi còn bé trong ký ức của Lý đại ca.

Người này chính là tân khoa trạng nguyên lang năm nay, tên gọi Lâm Nhuận Chi, bởi vì trong triều là tân quý, tuổi cũng không lớn, lần này cũng có tên trong danh sách mời, chỉ là không ngờ tới trạng nguyên cư nhiên cùng thị vệ trong phủ của công tử lại thân mật như vậy?

Đầu kia Đại công tử trong nháy mắt liền đen mặt, ánh mắt có thể giết người, chỉ là đang đắm chìm trong cửu biệt gặp lại nên hai người vui sướng vẫn chưa phát hiện, chỉ có Tiểu vương gia bên trong ý vị thâm trường nhìn qua rồi lộ ra một nụ cười khó hiểu.

5. Chương 5: Công Tử Ghen (50% Nội Dung Võ Kịch Che Mặt + H Đến Bản Nước Tiểu)

Lý đại ca có mười năm chưa từng gặp mặt Lâm Nhuận Chi. Lúc hắn xa xứ làm tùy tùng tướng quân đi chinh chiến thì Tiểu Lâm mới mười hai tuổi đã nổi danh trong thôn là thiếu niên thiên tài, thuộc lầu thi thư, viết văn chương lưu loát lại rất thích cùng Lý đại ca chơi đùa, luôn quần lầy hắn muốn học võ công. Lý đại ca bởi vì hai nhà bọn họ giao hảo, cũng chăm sóc hắn như đệ đệ của mình, dạy hắn một vài chiêu thức cơ bản để cường thân kiện thể. Nhưng không nghĩ về sau Lý gia gặp đột biến, phụ thân đùng tới kiện cáo không đợi được lúc thoát khỏi tội danh thì bệnh chết, người trong tộc cùng hắn phân rõ giới hạn, sau tang lễ đều không muốn giúp đỡ hắn, Lý đại ca dựa vào bản lĩnh của một thiếu niên nhiệt tình, thu xếp tốt hậu sự, sau đó tòng quân báo quốc, ly khai vùng đất thương tâm kia.

Lúc này thấy hắn quả nhiên không phụ chi danh năm xưa, đậu được Trạng nguyên, hơn nữa gương mặt thần sắc cũng không khác thời thiếu niên Lý đại ca không khỏi nghĩ tới đoạn thời gian vui vẻ lúc nhỏ mà dùng âm thanh mềm nhũn theo người ôn chuyện.

Lâm Trạng nguyên cũng không nhìn lễ nghi, chặt chẽ ôm lấy Lý đại ca, nằm nhoài người trong lồng ngực nói này nói kia, bên cạnh tùy tùng nói nên giữ lễ nghi đến hai lần cũng không phát hiện, cuối cùng vẫn là Lý đại ca đẩy hắn ra, nói người hay là trước nên đi dự tiệc hắn mới bắt đầu dĩ đáp lại.

“Lý đại ca hôm nay là theo Đại công tử của phủ tướng quân tới? Đợi lát nữa ta nói với y một tiếng, cho người theo ta hồi phủ, chúng ta nâng ly nói chuyện vui vẻ, không say không nghỉ!”

“Người đi vào trước đi, đừng để Vương gia bọn họ đợi lâu không thích hợp, chuyện này muộn chút nữa lại nói.” Lý đại ca ôn hòa cười cười, y hết năm đó ra dáng một Đại ca ca.

Bên kia công tử đã sớm tức giận mà phẩy tay áo bỏ đi, Tiểu vương gia tỏ ra một dạng đang xem kịch vui cũng không cho người đến giục, chỉ là một mực ở bên rót rượu.

Buổi tiệc hôm nay đặt ở bên trong một nhà thủy tạ gọi là Thanh Phong đài. Đây là một tòa nhà cao hai tầng, vốn là bốn phía có thể mở rộng, cũng có thể dùng làm chòi nghỉ mát, lúc này bởi vì khí trời lạnh giá, chỉ mở một bên về phía ôn tuyền, có thể thấy bên ngoài ôn tuyền bốc hơi nóng cùng với những thân cây phủ đầy tuyết trắng rực rỡ. Phía bên trong đây lò sưởi, bày sẵn đệm lót mềm mại, vương gia cũng chuẩn bị kỹ càng cho mấy vị quý khách lò sưởi tay, mỗi người từ trong ra ngoài đều cảm thấy ấm áp. Trong đại sảnh đã sớm bày xong rượu ngon món ngon và mấy vị mỹ nhân xuất sắc ở bên hầu hạ.

Công tử ngửa đầu uống rượu liên miên, tùy tùng khuyên cũng không khuyên nổi, càng thêm Tiểu vương gia ở bên vẫn luôn rót rượu, rất nhanh y uống đến hai má đỏ chót, sóng mắt mông lung.

“Tử Hiên, đến đến ta cũng mời người một chén. Lâu như vậy không tới tìm chúng ta, có phải là bị tiểu yêu tinh mê hoặc a?”

Đang ngồi một vị công tử của thượng thư phủ cũng thừa cơ chúc rượu.

“Uống!” Công tử cũng không quản nhiều ít ngẩng đầu liền uống, cũng không trả lời vấn đề, tiếp tục uống.

Trong lòng hần quả thực là ghen tuông không nói ra được, người kia lấy thân phận gì lại dám ôm người của y! Mà lại ôm lâu như vậy! Cái lồng ngực kia rõ ràng là của y! Dựa vào cái gì cùng y tranh cướp! Không phải là tân khoa trạng nguyên thì y tiện tay có thể bóp chết, lại dám cướp người của y!

Không có biết rõ tình huống trạng thái, công tử cũng đã sinh ý nghĩ làm khó dễ người khác. Bất quá cũng không trách y được xưa nay chỉ có đồ y không cần, chưa từng có người nào dám đoạt lấy bất cứ cái gì của y? Hai mươi mấy năm nay y hoành hành bá đạo quen rồi, không ai dám động thủ trên đầu thái tuế đầu.

Tùy tùng tiến tới rỉ tai nói nhỏ hai câu làm công tử tức giận đến quăng ngã chén trà.

Nguyên lai là tùy tùng nói Lý đại ca cùng người kia thân mật nói chuyện một hồi, còn kéo tay dây dưa, bây giờ trạng nguyên kia mới dự định tiến vào dự tiệc.

Rất tốt a! Lá gan rất lớn a! Công tử hận hận lý sự.

“Tử Hiên, có phải là có gì không ổn?” Tiểu vương gia tiến tới góp mặt hỏi, nhìn công tử làn da tuyết trắng bây giờ ửng lên đỏ bừng, không khỏi nhìn có chút sợ hãi.

“Hừ... Không có gì, bị một tên nô bộc không ngoan làm cho tức giận.”

“Có thể làm cho Đại công tử chúng ta tức giận thành như vậy, người này rất có năng lực a.” Tiểu vương gia ý vị thâm trường cười.

Đại công tử hừ một tiếng, uống hết rượu trong chung liền loạng choạng mà đi đến trường án bên kia xem mọi người thưởng tuyết câu thơ.

Nguyên lai hôm nay Tiểu vương gia gọi người đến cũng là một bên uống rượu thưởng tuyết, một bên tổ chức hội nghị vịnh tuyết thơ ca, các vị đang ngồi tùy tiện từ bên trong rương nhỏ chọn một chủ đề, dùng văn chương viết về tuyết, năm câu bảy câu không giới hạn, thậm chí viết văn cũng có thể.

Chỉ là trong này toàn là những công tử bột thì làm sao chỉ làm thơ mà không có hưởng lạc? Đương nhiên là có một nhóm mỹ nhân tả hữu bên cạnh, còn cố ý kêu mấy vị nam tiểu quan dung mạo diễm lệ, thân thể mềm mại mà ở một bên nhẹ nhàng ngâm xướng, nhìn ra cũng không có mấy người làm thơ, từng người kéo đi một vài cô nương tiểu quan ở một bên giở trò.

Đại công tử có chút phiền chán mà nhìn đông cung sống bên cạnh, cầm bút tùy tiện viết vài câu chúc năm mới rồi uống nửa bầu rượu, có một vị tiểu quan dung sắc tốt nhất lặng lẽ đi tới, nói là hỗ trợ sao chép câu

thơ, lại mượn cơ hội sờ một cái vào tay công tử.

“Làm càn! Ai cho ngươi sờ ta!” Công tử đem rượu trong chung tạt hết lên mặt hắn, làm cho người a một tiếng, rụt rè mà lui về sau hai bước, cúi đầu phục tùng mà run lẩy bẩy.

Lần này làm các đại gia mua vui giật nảy mình, Tiểu vương gia vội vã chạy lại giảng hòa, tùy tùng tai mắt trong vương phủ đã sớm kéo người kia xuống. Thấy đại công tử tâm tình không tốt, các đại gia cũng không vui đùa nữa, không thể làm gì khác hơn là cho nhóm mỹ nhân lui ra hết cùng nhau nói đông nói tây.

Lúc này, vị trạng nguyên gia kia mới khoan thai đến chậm, vừa nãy hắn vốn muốn vào yến hội, vừa vặn nhìn thấy một nhóm nam tiểu quan mang theo nhạc cụ đi vào, trong lòng hắn không thích, liền đi trở lại, ra cổng tìm Lý đại ca ôn chuyện.

Lý đại ca ở trong phòng hạ nhân cùng với các tùy tùng khác đồng thời nghỉ ngơi chờ đợi, thấy hắn lại tới nữa không thể làm gì khác hơn là vội vã đi ra. Lâm Nhuận Chi cười cười giống như làm nũng kéo cánh tay của Lý đại ca cánh tay, nửa người đều dựa vào hắn, đem người kéo đến trong vườn hoa, tìm một chỗ tương đối ấm áp lại bắt đầu nói chuyện.

Lý đại ca thấy hắn tư thái vẫn giống như xưa trong lòng cũng vô cùng hoài niệm, hai người nói chuyện đến quên thời gian, mãi đến tận khi tùy tùng đến thúc, mới vội vã chạy tới yến hội.

Đại công tử nhìn thấy hắn tiến vào, trong lòng không thích nổi lên đến cực điểm, hơi nhướng mày, nói một cách lạnh lùng: “Trạng nguyên gia khí phách thật là lớn a, không đem Vương gia để ở trong mắt.”

Lâm Nhuận Chi sững sốt một chút, bị đối phương không rõ đích ý làm cho bối rối, hắn vẫn là người mới bước vào quan trường, vốn là loại không đủ đẳng cấp tụ hội không đủ tư cách tới, nhưng Tiểu vương gia lại yêu thích tướng mạo của hắn giống đại công tử mấy phần cũng là một mỹ nhân. Chỉ có điều Đại công tử tính xảo ngạo khí, hắn ngược lại là có chút anh nhi dễ thương. Cũng bởi vì duyên cớ này mà hắn mới được đặc cách tới, nhưng mà Lâm Nhuận Chi người này cũng là người khá kiêu ngạo, Tiểu vương gia hạ xuống ba lần thiếp mời mới thỉnh đến, hiện tại đột nhiên bị người nói khích như thế đương nhiên là khó chịu, nhưng hắn cũng biết nể tình Tiểu vương gia, vì vậy nhẫn nhịn cơn giận này, cầm bầu rượu lên rót một chén đầy rượu, cất cao giọng nói: “Tại hạ mới tới kinh thành, cũng không biết nhiều đạo lý như vậy, lời đầu tiên phạt ba chén, có cái gì không phải đại gia thông cảm nhiều hơn.”

Nói xong lập tức ngửa đầu liên tiếp uống hai chung rượu, những người khác thuận thể giảng hòa, chuyện này cứ như vậy trôi qua, chỉ là công tử ở một bên rầu rĩ không vui, Lâm Nhuận Chi cũng không dám như trước nữa, ngồi xuống một chỗ khác nhìn cảnh tuyết bên ngoài đến gần người.

Tiểu vương gia thấy trò nháo như vậy mà các đại gia hứng thú cũng không cao, không thể làm gì khác hơn là nói ra tản đi. Quay đầu lại liền hỏi công tử có muốn đi chỗ khác uống một chén nhỏ, nhưng công tử lạnh lùng cự tuyệt, đứng dậy muốn đi.

Nhưng khi y đứng lên quá đột ngột, mùi rượu xông lên, liền oai đảo một chút, Tiểu vương gia tay mắt lạnh lẽo đem người ôm vào trong ngực, “nhuyễn ngọc ôn hương”, làm cho hắn vô cùng say sưa.

Công tử đẩy hẳn ra, chau mày: “Vương gia xin tự trọng.”

Tiểu vương gia lưu luyến âm thầm xoa xoa ngón tay giống như muốn giữ lại xúc cảm khi nãy, hẳn lấy lại bình tĩnh, nhìn mỹ nhân trước mắt say rượu rồi thấy những người khác cũng đã cáo từ, bên trong nhà thủy tạ chỉ còn lại hắn và công tử liền to gan lôi kéo tay công tử, vội vàng nói: “Tử Hiên, tâm ý của ta người cũng biết. Người...”

Lời còn chưa dứt, công tử hất tay của hắn ra, lạnh lùng nói:

“Cái gì tâm ý? Vương gia với ta là bằng hữu lần này lại làm cái gì?”

Y nhìn ngó bốn phía, phát hiện tùy tùng cũng không có ở đây đã lui ra ngoài, trong lòng có loại dự cảm bất tường. Sau đó lập tức thấy Tiểu vương gia vồ lên ôm lấy y đẩy y lên trên giường mềm.

“A! Thả ra! Vương gia buông tay!” Y giãy giụa mấy lần, nào biết uống nhiều rượu nên thân thể cực kỳ yếu đuối, huống hồ mới nãy cùng Lý đại ca một phen kịch liệt thể lực đã sớm còn lại không nhiều, lúc này xem như đúng thời cơ bị Tiểu vương gia đánh gục, cả người bị hắn khóa chặt.

“Tử Hiên, trong lòng ta rất yêu người!” Tiểu vương gia sắc tâm nổi lên, hoặc là không làm, đã làm thì làm cho tới cúi đầu hôn lên đôi môi mà mình mong muốn đã lâu.

Công tử hét lên một tiếng, tát một cái tát vào mặt Vương gia, thanh thúy một tiếng “ba” vang lên làm Vương gia dừng một chút rồi lập tức càng thêm dùng sức mà đè người xuống dưới.

“Cút ngay...”

Sắp đánh lén thành công Vương gia vô cùng phấn khởi, đột nhiên bị một người dùng đại lực kéo phía sau cổ nâng lên, người đến khí thế hung hăng đem hắn ném sang bên cạnh, một tay kéo công tử che chở vào trong ngực, hung ác nói rằng: “Vương gia xin tự trọng!”

Người tới chính là Lý đại ca, hắn thấy mọi người đều ra về, Lâm Nhuận Chi cũng lại nói với hắn hai câu, hình như hắn mới vừa cùng đại công tử xảy ra chuyện không vui, cũng không tiện mở miệng xin Đại công tử, chỉ có thể lưu luyến không rời mà hẹn Lý đại ca ngày mai ở bên ngoài ôn chuyện. Lý đại ca không thấy Đại công tử có chút tâm thần không yên, thuận miệng đáp lại liền tiến vào muốn đón người.

Nào biết khi đi đến trước cửa nhà thủy tạ liền nghe thấy công tử rít lên một tiếng, hắn đẩy mọi người ra vọt vào, kết quả là nhìn thấy một màn làm cho hắn trở mắt sắp nứt ra.

Vương gia bị ném qua một bên, đụng phải ghế tựa nghe “rầm” một cái thật lớn, hắn vừa đau vừa giận, lớn tiếng quát: “Người nào! Làm càn! Dám đối với bản vương động thủ! Người đâu!”

Hộ vệ của Phủ Vương gia vọt vào, đồng loạt tất cả mũi giáo nhắm ngay Lý đại ca. Đại công tử thấy thế, dựa vào trong lồng ngực của Lý đại ca cũng không kinh hoảng, chỉ là cười lạnh một tiếng nói: “Vương gia ngược lại là miệng lớn khí lớn, để lúc khác đến phiên ngươi với ta uống một chút?”

Tiểu vương gia tự biết đuối lý, chặt vật được người đỡ lên, thấy Đại công tử tùy ý để người thị vệ kia ôm trong lòng liền có đáp án, chỉ có thể rên khẽ một tiếng, thay đổi sắc mặt bước đi.

Lý đại ca vẫn luôn hung ác nhìn chằm chằm Tiểu vương gia, ánh mắt muốn bốc lửa. Người này lại dám động thủ với công tử! Nếu như hắn tới muộn một chút không phải là đã đắc thủ? Hắn như một mãnh hổ bị mạo phạm lãnh địa, hận không thể xé nát người này, coi như hắn là hoàng tộc, cũng không đáng kể!

Tiểu vương gia ra lệnh cho bọn hộ vệ rút lui, Đại công tử nhìn cũng không nhìn hắn liền mang theo người đi về. Đoàn người đến ngoài cửa lớn, phủ tướng quân đã sớm phái xe ngựa khác lại đây, Đại công tử bỏ tay Lý đại ca ra, nổi giận dùng dùng lên xe. Lý đại ca không giải thích được vì sao lại bị ăn lửa giận, chỉ cười ngựa trở về, trên đường còn tưởng rằng vì mình vào cứu y trễ, không nghĩ tới tâm ý sâu sa khác của công tử.

Trở lại phủ Đại công tử quả thực khí thế hùng hổ, vừa vào phòng liền bắt Lý đại ca quỳ xuống, quay đầu lại một cước đạp người ngã qua một bên, rồi đạp vào đầu hắn quát lên:

“Ngươi thật là lớn gan chó! Dám ngay trước mặt ta cùng người thông đồng!”

Lý đại ca sững sốt lại nghĩ đến lẽ nào công tử nổi giận là vì Lâm Nhuận Chi? Mà bọn hắn cũng không có làm cái gì a, hắn bị đạp vào đầu, hai má dán vào sàn nhà, khó khăn nói: “Công tử nói Tiểu Lâm? Hắn là.. ta...”

“Câm miệng! Còn gọi đến thân thiết như vậy! Còn nói không có gian tình!” Công tử hận hận liền lấy cả hai chân mà đạp, tức giận dâng lên, mùi rượu cũng xông lên, lần này y đã dùng hết khí lực sau cùng, cả người chóng mặt, loạng choạng loạng choạng muốn ngã về phía sau.

Lý đại ca thấy y đứng không vững, nóng ruột nhảy lên đem người ôm lấy sắc mặt vô cùng lo lắng. Công tử bị vòng tay quen thuộc ôm ấp thân thể cảm thấy hết sức thoải mái, rồi lập tức giật mình tỉnh lại, tát hắn một cái, tuy rằng cường độ không lớn nhưng ý tứ cự tuyệt hàm xúc cũng rất rõ ràng.

“Buông tay! Đừng đụng ta!”

Lý đại ca không chịu buông tay, hai lần bắt được tay công tử đang giãy dụa, ôm người vào trong ngực, ôn nhu dụ dỗ nói: “Không đúng không đúng, không có thông đồng a, công tử ngươi hãy nghe ta nói, người kia là đồng hương của ta khi còn bé ta xem như là đệ đệ, mười năm không gặp chúng ta nói chuyện chỉ hai câu mà thôi, thật không có tư tình! Không có không có, tuyệt đối không có!”

Hắn phản phản phục phục cường điệu, công tử dần dần cũng bớt giận, nằm nhoài trong lồng ngực của hắn khẽ run.

“Không tin ngươi có thể đi điều tra! Vương phủ nhiều người như vậy, chúng ta cũng là hàn huyền việc nhà vài câu mà thôi, không có cái khác a! Huống hồ hắn đã có thể thất, làm sao mà cùng ta được? Công tử...”

Còn chưa nói hết, công tử trách móc nói: “Ta cũng có thể thất a, ngươi nói lời này là có ý gì?”

“Không, không ý tứ gì khác, ta và hắn không có thứ gì, thật sự.”

“Ta thấy hắn ôm ngươi, đệ đệ sao có thể tùy tiện ôm ngươi? Các ngươi hàn huyền lâu như vậy là hàn huyền cái gì? Ta cho phép ngươi cùng hắn hàn huyền sao?”

Công tử như pháo liên châu địa chấn mà hỏi, mày liễu dựng thẳng, tuy rằng rượu đã làm hai má ửng đỏ, nhưng khí thế vẫn không giảm.

Lý đại ca bật cười, công tử ghen thật là đáng yêu, làm cho hắn không nhịn được muốn bắt nạt người. Lúc khi công tử lần thứ hai nổi giận, hắn nhanh nhẹn mà nâng mặt công tử lên, nhìn thẳng vào mắt của y nghiêm túc nói: “Công tử không cho phép ta sẽ không cùng hắn hàn huyền, có được hay không?”

“Buông tay! Đi ra!” Công tử muốn tránh không cho hắn ôm, lại bị Lý đại ca giữ lại xoa cằm bắt y ngẩng đầu lên.

“Mới vừa rồi bị đánh lén, ta giúp công tử tiêu độc có được hay không?” Lý đại ca dùng chiến lược dụ dỗ, lảng tránh sự nghi kỵ của công tử.

Nghĩ đến đây công tử cảm thấy cả người không đúng, vừa nãy ở trên xe ngựa tức giận Lý đại ca nên quên mất chuyện này! Y hận hận đẩy Lý đại ca một cái ủy khuất chỉ trích nói: “Đều tại ngươi! Cho ngươi ở bên cạnh ta, vậy mà ngươi chạy mất! Để ta chịu loại sỉ nhục này! Đều tại ngươi!!”

Lý đại ca trong lòng cũng hối hận nào biết Tiểu vương gia lại cầm thú như vậy, không nói hai lời liền động thủ, cũng không ngần ngại Đại công tử của phủ tướng quân là có thể tùy ý bắt nạt sao? Trong lòng sinh ra một cảm giác tự trách và thương tiếc, vội vã vuốt ve đầu công tử, ôn nhu dụ dỗ nói: “Là ta sai, công tử phạt ta làm sao cũng có thể. Thế nhưng hiện tại trước nên thay đổi xiêm y tắm rửa được không?”

Công tử được vuốt ve hơi hơi bớt giận, tâm lý dễ chịu một chút, vừa buông lỏng tâm trạng là cảm thấy buồn ngủ, cả người lảo đảo lảo đảo mà bị Lý đại ca ôm sát, vừa nhắm mắt lại liền ngủ thiếp đi.

Lý đại ca không thể làm gì khác hơn là giúp đỡ người cởi xiêm y đi tắm, sau đó lại đổi xiêm y sạch sẽ đưa lên giường dàn xếp xong xuôi, rồi mình cũng đi tẩy rửa một trận mới trở về mà ôm người ngủ.

Ngày thứ hai lúc tỉnh lại công tử vẫn như trước nằm úp sấp vào trong ngực hắn chưa có tỉnh, hắn khẽ hôn cái trán, đưa tay đến phía sau xoa bóp eo cho y. Công tử thoải mái hừ một tiếng, đem hắn ôm càng chặt hơn, hai má vô ý thức cọ một chút vào lồng ngực, nhìn thấy y như vậy Lý đại ca liền ngọt mấy phần, quên luôn chuyện buổi trưa hắn có hẹn với Lâm Nhuận Chi.

Tối hôm qua công tử nổi trận lôi đình làm cho hắn như ăn được định tâm hoàn, chuyện mấy ngày trước đây những chua xót đều tiêu tán. Hắn theo công tử lâu như vậy, từng trải qua những thủ đoạn của y đối với các tình nhân, nếu như hắn ở trong lòng công tử không có phân lượng công tử căn bản không sẽ vì hắn sinh khí, mà lại sinh khí lớn như vậy. Hắn chưa bao thấy công tử đánh người, bình thường giáo huấn người đều là cho thị vệ hoặc là gã sai vặt làm giúp, không bao giờ y phải ra tay a. Hơn nữa nổi giận như thế cũng không chém hắn, càng có thể nói rõ là để ý hắn.

Lý đại ca cảm thấy lúc trước hắn đích xác không hiểu gì về công tử, y là thiên chi kiêu tử, từ trước đến giờ kiêu ngạo quen rồi, sao đối với hắn loại hàn dân này mà bộc bạch tâm sự? Khẳng định không kéo xuống mặt mũi được, chỉ có thể từ trong hành động ám chỉ. Công tử mỗi đêm cầu mong được hắn ôm thì vui mừng rõ ràng, ban ngày ở trên xe ngựa cũng khấn cầu đến rõ ràng như vậy, vẫn không thể nói rõ tầm quan trọng của hắn sao? Là hắn quá đa nghi, nhiều lần hi vọng công tử nói ra một câu khẳng định, mới luôn phiền não lâu như vậy.

Nhìn công tử khả ái ngủ trong lồng ngực trong lòng hắn ấm áp từng trận. Chỉ cần nắm giữ y vào giờ phút này như vậy cũng đủ rồi, chuyện thiên trường địa cửu ai mà biết được, vậy thì cứ hưởng thụ lập tức đi.

Lý đại ca nâng khuôn mặt của công tử lên hôn lên đôi môi đỏ của y.

Thiên quang vừa vặn, mỹ nhân trong ngực, vẫn là làm một chút chuyện vui sướng đi.

Lúc Công tử lúc tỉnh lại, hậu huyết nhảy cảm đã ăn côn thịt thô to, hai tay bị trói ở sau lưng, đôi mắt bị che kín, hai chân mở ra mà khóa ngồi ở trên đùi Lý đại ca, hậu huyết tràn đầy thủy dịch đang mãnh liệt bị thao làm.

“A... Cái gì?... Buông ta ra... A... A...”

Công tử uốn éo người giãy dụa, lại bị Lý đại ca chặt chẽ ôm lại, đè cái mông thịt ấn xuống, côn thịt thừa cơ đi vào càng sâu, cơ hồ muốn đâm xuyên thân thể y, quy đầu khổng lồ phá tan nhục bích trơn mượt, đi vào nơi sâu nhất, đỉnh mạnh mẽ vào điểm nhạy cảm mà nghiền nát, sáng khoáy đến nỗi công tử ngứa đầu rít gào thành tiếng.

“A... A... Làm đến... Thật thoải mái... A...”

“Đại côn thịt của ta thao làm công tử thích sao? Sướng hay không sướng a?”

Lý đại ca ngậm rái tai của y, không chút tiết chế mà phun ra những câu nói hạ lưu đùa giỡn y.

Buổi sáng Lý đại ca đã nghĩ thông suốt, công tử rất là dễ ý hần, nên không cần tiếp tục đè nén, thả lỏng buông thả cùng công tử hảo hảo chơi đùa một hồi. Lúc trước hần cố kỵ thân phận công tử nên trong lúc ân ái vẫn luôn mang theo một chút khắc chế, ngoại trừ tình cờ sinh khí mới thô bạo một chút, lúc thường cũng là ôn nhu luôn nghe lời cũng không dám nói hơn hai câu, huống chi là nói những lời thô tục hạ lưu này? Là nam nhân mà, đặc biệt hần là loại vũ phu, trong lúc ân ái nói những lời hạ lưu làm cho bọn hần như được cường liệt trợ hứng, lần này nói ra những lời như vậy, cơn thịnh của hần chôn ở trong người y liền trướng lớn hơn một vòng, trong thoáng chốc đem hậu huyết nhả nhúm làm căng đến mức tràn đầy.

“A... Cầm thú... Im miệng... A... Hảo thô... Nha nha...”

Công tử nghe nói như thế mắc cỡ muốn bốc hỏa, y hận hận nghĩ người này ngày hôm nay chắc là uống lộn thuốc? Trước đây cũng sẽ không nói ra những điều này, mà đột nhiên nghe nói những lời thô tục lại làm cho thân thể y càng thêm hưng phấn. Kỳ thực đối với công tử mà nói, chỉ cần là Lý đại ca thì tất cả đều tốt cả, huống chi là y thích nhất cùng hần ân ái, coi như hần làm cho y một thân đầy nước tiểu, y cũng cam tâm tình nguyện.

Đại công tử sống hai mươi lăm năm, cuối cùng cũng coi như lần đầu bị luyến ái làm choáng váng đầu óc, lúc này bị thao đến chết đi sống lại, khoái cảm vượt lên tất cả, giao hợp nhiều lần thân thể quen thuộc lẫn nhau, từng chút kết hợp cùng nhau, liều chết triển miên giống như tiêu xài hết thể lực.

“A... A... Chậm một chút... Thật thoải mái... Muốn chết...”

“Vậy thì giết chết người!” Lý đại ca thả hai tay công tử ra, dùng sức xoa xoa xương cánh bướm của y, đem người ôm chặt như muốn khảm vào trong thân thể, dưới khổ dùng tần suất kinh người không ngừng ra vào, thân thể tương giao phát ra tiếng vang đầy phòng.

Hai tay được giải phóng công tử lập tức ôm lấy Lý đại ca, đem đầu chôn ở bên trong hõm vai chỗ mà y thích nhất lung tung cọ động, mảnh vải che mắt cũng bị nước mắt do khoái cảm của y làm ướt, trong miệng phát ra tiếng rên rỉ, thân thể trần trụi đầy mồ hôi ỉm ướt.

Lý đại ca một bên nhanh chóng công kích tới điểm nhạy cảm quen thuộc, vừa dùng những lời nói hạ lưu công kích công tử: “Nữ nhân huyết cũng không đậm đặc như của công tử, người nói có thể sinh con hay không a?”

“A... A... Nói lung tung... A... Ta là nam... A... Chậm một chút... Quá nhanh...”

“Ăn nhiều tinh dịch của ta như vậy phải sinh cho ta một hài tử mới đúng.”

Lý đại ca ngại tư thế cười không phát lực tốt, lại đem công tử đẩy ngã ở trên giường, để hai cái chân dài trắng như tuyết kẹp hai bên eo, ngồi thẳng người từ trên xuống dưới mà tiếp tục mạnh mẽ thao công tử.

“A... Cho ta... Bắn cho ta... A... Nhanh lên một chút...”

Hậu huyết của Công tử quả thực một mảnh lây lội, khoái cảm sôi trào mãnh liệt sắp nhấn chìm toàn thân y, tựa hồ tứ chi thân người đều không tồn tại, toàn thân chỉ còn dư lại hậu huyết mẫn cảm, không ngừng tiếp nhận cơn thịnh thổ bạo mà thống khoái quán xuyên.

Lý đại ca lần này ở trên cao nhìn xuống thao mấy trăm cái đem công tử làm đến thủy dịch tung toé, giường lớn bị đỉnh đến ầm ầm chấn động, tiếng nước « xì xì xì xì » cũng vang lên không ngừng, trong khoảng thời gian ngắn làm cho công tử muốn kêu cũng kêu không được huống hồ công tử bị hấn thao đến khản giọng, sáng khoái muốn hôn mê.

“Sinh con cho ta, không sinh không bắn cho người!”

Lý đại ca có tâm ý muốn bắt nạt công tử, hấn nghĩ lần này nói vậy công tử xác định sẽ không đáp ứng, hấn cũng không ý tứ gì khác, chỉ là không nghĩ nhiều nhanh miệng phun ra như thế mà thôi. Hậu huyết của Công tử vì phía trước vừa lên cao trào nên lúc này co thắt rất mạnh, chính là lúc chắc nhất là lúc tiết ra nhiều nước nhất, Lý đại ca muốn dùng lời nói dõng dạc đi lực chú ý muốn bắn tinh để có thể lâu dài hung ác đem người thao tiếp.

“A... A... Bắn cho ta... ta sinh hài tử cho người... A...”

Công tử lung tung nhéo lồi kéo lỏng ngực, cái vòng nơi đầu nhũ bị y sờ soạng đến lung tung đung đưa, trên người bởi vì khoái cảm mà không ngừng nâng cao, trên thân thể căng thẳng tất cả đều là mồ hôi óng ánh, hai chân co giật run rẩy, đã bị Lý đại ca làm đến thất thần, chỉ hiểu phụ họa những lời nói dâm loạn của hấn.

“A!” Lý đại ca bị lần này kích thích gằm nhẹ một tiếng, toàn thân dường như bị điện giật, ý thức trống rỗng, cơn thịnh dưới khổ bạo trướng, một luồng tinh dịch nóng rực cứ như vậy phun vào hậu huyết ẩm ướt.

“A... Thật nhiều... ta sinh cho người... A... Bắn cho ta... Đều cho ta...”

Công tử thực sự quá thỏa mãn, cực lực co rúc nhục bích mà nuốt tinh dịch, phảng phất thật sự muốn như nữ nhân, có thể mang tinh hoa này biến thành kết tinh của hai người. Bị khoái cảm khống chế đến thất thần y chỉ biết không thể lãng phí một giọt, nhất định phải toàn bộ nuốt hết, điều này làm cho y vô số lần vui sướng muốn nuốt hết tất cả tinh dịch, cũng không bao giờ để người khác cướp của y, hoàn toàn thuộc về y.

Lý đại ca đỉnh thẳng người nhắm hai mắt tập trung vào mà phun ra, toàn thân che kín mồ hôi, trên thân thể tinh trắng cũng để lại không ít những dấu vết tình yêu lúc trước công tử gieo xuống chưa tiêu hết, hấn không nghĩ tới con người cao quý này có thể nói ra những lời hạ lưu không đúng lẽ thường như vậy. Những lời hạ lưu như vậy của công tử chỉ có hấn nghe thấy, là thuộc về một mình hấn! Chuyện này thực làm hấn hài lòng đến đỉnh điểm, từ khi ra đời tới nay cao hứng nhất phỏng chừng cũng chính là lần này, hấn mừng như điên đến tận đỉnh, chỉ có thể không ngừng dốc toàn bộ lực lượng, dùng tinh dịch dày đặc của mình toàn bộ lấp kín hậu huyết của công tử.

Lần này phun trào giăng co rất lâu, công tử thỏa thích hưởng dụng lượng lớn tinh dịch bắn vào trong cơ

thể, y cảm thấy trong cơ thể tràn vào một luồng nhiệt kết hợp với thủy dịch.

“A... Người... Nha nha không muốn... A... Thật nhiều...”

Sáng sớm chưa đi tiểu nên Lý đại ca lúc này cũng không nhịn được, sau khi bắn tinh xong lại tiếp tục bắn nước tiểu vào. Dòng nước mãnh liệt phun vào nhục bích nhạy cảm, so với tinh dịch lượng càng nhiều hơn càng tưng tưng hơn. Chất lỏng tiếp tục lấp đầy hậu huyết công tử, mùi tanh tươi lan tràn khắp nội thất, bụng công tử bị rút đến hơi nhô lên, tựa hồ thật sự là bị làm cho hoài thai.

«A...Căng..kín...A..Không..muốn»

Công tử liều mạng cuối cùng dùng một chút khí lực lắc lắc thân thể muốn chạy trốn khỏi dòng nước nóng rực kéo dài phun vào hậu huyết, Lý đại ca dùng tay đem y ôm chặt đến gắt gao, hắn nằm sấp xuống đem thân thể y đặt ở phía dưới, giữ cầm chặn lại nuốt hết tất cả những lời y la lên.

Chỗ hai người giao hợp không chứa được hết nên nước tiểu chảy ra, làm ướt hết dưới thân, chuyện dâm mỹ khó nói này làm công tử xấu hổ đến đỉnh điểm, thân thể lại không thể động đậy, trên dưới hai cái tử huyết đều bị Lý đại ca chiếm giữ, phảng phất giống như thân thể không có ý thức tự chủ, chỉ phụ thuộc vào nam nhân này, chỉ vì tình dục với hắn mà tồn tại.

“A... A... Ân...”

Nhưng mà thân thể vô cùng thoải mái làm công tử không khỏi nghĩ rằng mình thực sự sa đọa, bị người làm nhục lại còn có thể thoải mái đến cực khoái. Trong lúc cao trào cơn thịnh của y bắn ra không ít chất lỏng, chỉ là lúc này không phải bạch dịch, mà là chất lỏng màu vàng nhạt mang theo mùi khai, thủy dịch ở chỗ hai người kết hợp chảy ra đầy giường. Lý đại ca không nhịn được liền hôn công tử sâu hơn như uống hết nước bọt của công tử, cái người cao quý này cư nhiên bị bắn nước tiểu vào trong người đồng thời cũng sáng khoái đến bắn nước tiểu, bị hắn làm cho lung ta lung tung rối tinh rối mù.

“A... A... Không muốn...”

Công tử hàm hồ nhỏ giọng chống cự lại, trong miệng cũng nuốt vào nước bọt của Lý đại ca. Trong miệng y đều là mùi vị của nam nhân, hậu huyết trưởng đến cơ hồ muốn nứt ra, bắn xong cơn thịnh vẫn còn ở bên trong khuấy động, y có thể nghe thấy bên trong truyền tới tiếng nước dâm mỹ. Cả phòng đều là mùi khai của nước tiểu, không biết lần thứ mấy bị người này làm bắn nước tiểu, hắn tiến công có thể dễ dàng làm cho y thất thố, công tử nghĩ đại khái người này chính là trời cao phái xuống nhất định tới trừng phạt y, phạt y trước kia làm xằng làm bậy, không coi ai ra gì.

Cơ hồ muốn không thở nổi, công tử chống cự mà đánh Lý đại ca nhiều lần, hắn mới nhả đôi môi y ra, y phải mở lớn cái miệng nhỏ sưng tấy mà hô hấp. Khuôn mặt của công tử đỏ bừng ửng do nước bọt, mồ hôi, nước mắt hỗn hợp lại thành một thể, làm ướt đầm cả khăn vải che mắt màu đen. Da dẻ y đỏ bừng tràn đầy khí tức như bị cường liệt làm nhục, Lý đại ca nhìn thấy phía dưới liền rục rà rục rịch, quy đầu nhếch lên ma sát nhục bích đến mấy lần.

“A... Cầm thú... Người lại dám!... A...không được động...”

Công tử cũng không biết nên mắng cái nào trước, trong cơ thể tràn đầy nước tiểu của người này, trên người bị hấn đè, lúc này y còn phải nhìn hấn cầm thú còn thịt của hấn tiếp tục cương, quả thực gan to bằng trời!! Công tử cũng không nhớ khăn vải còn bịt mắt mình, muốn đánh cho hấn một bạt tai, bị Lý đại ca bắt được đưa đến bên môi nhẹ nhàng cắn một cái, trên mặt ý cười không ngừng mà nói: “Công tử ăn đủ no không? Đều sáng khoái đến bắn nước tiểu, lúc ăn xong nhất định có thể mang thai hài tử.”

“Nha...” Nghe nói đến những lời này công tử hận không thể cắn luôn đầu lưỡi của mình, y đã nói ra cái gì! Những lời thô tục hạ lưu vô lý như vậy y cũng nói hết ra rồi! Người này đến cùng muốn đem y biến thành ra sao?!

Lý đại ca thấy lồng ngực của y cực lực đập trùng, sắc mặt đỏ như tích huyết liền xé khăn vải ném qua một bên, quả nhiên thấy y bởi vì khoái cảm mà khóc sưng mắt. Lúc này công tử đã nhìn thấy rõ ràng lập tức trợn tròn mắt lên tức giận nhìn người trước mặt, nhìn đáng vẻ tức giận của y trong lòng Lý đại ca vừa vui vừa thương tiếc, một bên đứng dậy một bên chậm rãi rút côn thịt ra.

Không còn côn thịt ngăn cản hậu huyết trào ra từng luồng từng luồng chất lỏng vàng trắng giao nhau, dường như không thể khống chế ào ào ào chảy ra mà đem giường chiếu làm cho ướt mấy phần, thậm chí chất lỏng còn lan tràn đến dưới giường, tí tí tách tách mà chảy xuống bên giường.

“A...” Côn thịt lúc rút ra còn ma sát một chút làm công tử rên nhẹ một tiếng, nhục bích nhạy cảm khi bị thao nhẹ cũng sẽ run rẩy, huống hồ là cố ý kéo dài khi rút ra? Đối mặt với sự trêu đùa của Lý đại ca công tử chỉ có thể trợn mắt nhìn, cũng không biết khuôn mặt đầy tình dục của y còn làm ra vẻ mặt này không khác nào dụ dỗ.

“Công tử còn nhìn ta như vậy, làm ta muốn thao ngươi thêm một lần.”

Lý đại ca đem côn thịt cọ ở bên trong bắp đùi trắng như tuyết của công tử, côn thịt ướt nhẹp cũng làm bên trong đùi ẩm ướt. Hấn rất thỏa mãn mà qua lại cọ nhiều lần, thuận thể thưởng thức công tử đôi chân dài của y, trên mặt không hề nén được ý cười.

“Lăn... A... Cầm thú... Người người... Thật là to gan...”

Công tử giơ tay cào lung tung, bắt được một cái gồi nhỏ mềm liên quăng qua hấn, Lý đại ca cười tránh được, đem người ôm vào trong ngực, làm cho y tiết kiệm một chút khí lực ở khoảng cách gần mà đối với hấn vừa cắn vừa đánh cho một trận. Sau khi trên người hấn thu hoạch được hai dấu răng, lồng ngực bị nện cho chừng mười cái đánh, công tử mới thở hồng hộc chỉ vào mũi hấn mắng:” Người người người, gan to bằng trời! Lại dám đối với ta làm chuyện hạ lưu như vậy sự... Nha, không chỉ bắt nạt ta, lén lút thông đồng với người khác, không nghe lời ta, người người, có tin ta chém ngươi hay không?”

Lý đại ca nhìn công tử gương nanh múa vuốt, chỉ cảm thấy y vô luận thế nào cũng đều là khả ái, trong lòng ngọt như mật, chờ sau khi người mắng xong, mới đến gần hôn một vào cái miệng nhỏ, lấy tay vuốt ve sau gáy ôn nhu dỗ dành: “Cái gì mà thông đồng, tối hôm qua ta đã giải thích, người kia chỉ là đồng hương

a, công tử không thích ta sẽ không gặp hần, đều nghe lời công tử! Về phần bắt nạt, mới vừa rồi công tử không phải rất là sáng khoái sao? Đều là sáng khoái đến bản...”

Còn chưa nói ra hai chữ nước tiểu, công tử một tay bịt cái miệng của hần, lại như pháo liên châu mà mắng: “Im miệng im miệng im miệng!! Không cho nói!! Đều tại ngươi! Cầm thú! Cắn bã! Đem ta làm cho lung ta lung tung! Ta muốn ngươi chịu trách nhiệm!”

Lý đại ca lè lưỡi liếm một cái vào lòng bàn tay của công tử, khiến cho y cả người nóng lên, y la « A » một tiếng rút tay nhỏ lại, hần thừa cơ dán vào trán y nhu tình vô hạn mà đồng ý: “Chỉ cần công tử không từ bỏ ta trước, ta sẽ mãi mãi ở bên cạnh ngươi. Phụ trách đem ngươi làm cho sáng khoái, cho ăn no, làm đến sinh ra hài tử cho ta có được hay không?”

Lông mi của Công tử giống như cánh bướm run rẩy trên chọc Lý đại ca, ánh mắt y lóe lên kinh hãi thậm chí thần sắc y mừng như điên, y há miệng thở dốc mấy lần mới miễn cưỡng trầm thấp mà phun ra một câu: “Ai... Ai muốn từ bỏ ngươi!”

Sau đó giống như tạc mao ghé vào lỗ tai Lý đại ca, dùng sức mà hét lên: “Ai muốn sinh con cho ngươi!! Ta là nam!! Hạ lưu!! Cầm thú!!”

Lý đại ca thoải mái mà cười to, hần cảm thấy được trời cao đối đãi mình thật sự không tệ, xa xứ nhiều năm như vậy, hần cho là mình công không thành danh không toại, ngay lúc dự định một thân một mình qua hết nửa cuối cuộc đời, thì ông trời đưa đến cho hần một mỹ nhân làm cho hần yêu đến tận xương, không chỉ thân thể yêu kiều bá đạo nhưng rất đáng yêu, lại đối với hần vô hạn không muốn xa rời, quả thực chính là trời ban trân bảo, hần phải cất giấu thật tốt, dụng tâm che chở cả đời.

Công tử tức không nhịn nổi, liền cầm lấy cái gối trên giường đem người đánh cho một trận, cuối cùng không còn khí lực, bị Lý đại ca ôm ngang mang đi đến phía sau ôn tuyền tẩy sạch sành sanh, tự nhiên râm rì được ăn thêm một lần, ăn đến nỗi gân cốt y mềm nhũn bữa trưa cũng phải để người đút cho ăn.

Đầu bên kia Lâm Nhuận Chi hoàn toàn bị quên mất tức giận xô ngã một bàn thức ăn, đá ngã lăn hầu bàn, phần nộ ở trên đường làm càn mà phóng ngựa như bay, đụng phải mấy người đi đường, sau này bị mấy đồng liêu không ưa hần lén lút tố cáo, bị thượng cấp không vui trừng phạt cho một trận, chuyện này để nói sau.

6. Chương 6: Tâm Ý Tương Thông (h Chấn Động Trên Lưng Ngựa, Ở Nhà Gõ Nhỏ Thêm Một Lần)

Từ sáng sớm của cái ngày đó công tử bị làm đến thất thố nên sau này đối với Lý đại ca hung ác thêm vài phần, điều ngoa tùy hứng càng hơn lúc trước. Tướng quân nghe được cười lắc đầu một cái, lén lút kêu Lý đại ca qua gặp mặt bảo hần đừng dung túng công tử nữa. Tiểu công tử ở bên cạnh nghe như vậy cười đến không nhịn được, quay đầu liền đi trên ghẹo huynh trưởng. Kết quả đêm đó Lý đại ca lại bị công tử dạy dỗ một trận, ân, thì cũng chỉ là trối lại không cho động mà thôi. Lúc đầu công vẫn rất hưng phấn, dù sao cũng hiếm có cơ hội nắm giữ quyền chủ động, kết quả tự mình cười lên người đối phương suy nghĩ cả nửa

ngày không có thú vị, vẫn là miễn cưỡng thả Lý đại ca, lại bị áp đảo làm đến kêu mà kêu không được.

Hai người ân ái như mật ngọt mà qua hơn một tháng, khí trời cũng bắt đầu trở nên ấm áp, hôm nay Lý đại ca dắt hai con tuấn mã đem công tử nghiêm nghiêm thật thật ra ngoài, hẳn muốn dẫn công tử đi vùng ngoại ô rong ruổi.

Công tử khi nào chịu đi theo? Không ở trong nhà ấm áp mà làm chuyện vui sướng sao lại đi ra bên ngoài hóng gió? Lý đại ca gần đây vẫn luôn buộc y luyện tập để cường thân kiện thể, buổi sáng dẫn y luyện một ít quyền pháp cơ bản, còn nói luyện không xong buổi tối sẽ không thao y. Công tử tức giận phật hờn ngủ hai ngày ở phòng chứa củi, sau đó rốt cục nhìn không được, đáp ứng cùng hắn luyện một chút. Kết quả ngày nào cũng theo Lý đại ca vận động.

“Đi đến vùng ngoại ô chúng ta sẽ cùng cưỡi một ngựa, ta ôm công tử, sau đó ở trên lưng ngựa thao hậu huyết người có được không?”

Lý đại ca cúi đầu để sát vào bên tai y đưa ra phương pháp chơi đùa mới.

Khoảng thời gian này công tử cũng nghe không ít những lời nói phổ phường hạ lưu, không thể không nói y rất là thích, bị giọng nói của Lý đại ca trầm thấp dễ nghe nói như thế, hậu huyết nhạy cảm không nhìn được liền chảy ra chất lỏng, tối hôm qua hồ đồ đến canh ba thân thể lại tiếp tục ham muốn rồi. Y nhẹ nhàng tát Lý đại ca một bạt tai, trong miệng cứ la hắn là “Hạ lưu” nhưng mà hai tai lại đỏ chót, bị người ôm vào trong ngực vận vẹo mấy lần liền nghe theo.

Hai người vứt bỏ tùy tùng, cưỡi một con ngựa ra khỏi thành. Vừa đến vùng ngoại ô, Lý đại ca liền phi thân nhảy đến sau lưng Đại công tử tiếp quản ngựa của y, đem người ôm ở trước ngực, dùng áo choàng bao lại chặt chẽ, người huấn luyện mã cùng thiếp thân một đường chạy chậm hơn cách xa mấy dặm.

Công tử mềm nhũn dựa vào người trước ngực, khuôn mặt nhỏ chôn một nửa trong áo bị gió lạnh thổi mà trở nên ửng hồng, không khỏi chu miệng oán giận nói: “Lạnh như thế, chỉ có người nhiều chuyện, nhất định phải đi ra ngoài.”

Lý đại ca cúi đầu hôn vào khuôn mặt nhỏ hơi lạnh của y, cười nói: “Đang là đầu xuân, tuyết đã tan, đi ra cảm thụ không khí mới mẻ cũng rất tốt.”

“Hừ, ta thấy người ngồi ở nhà không yên tâm, người lo cho Lâm Nhuận Chi mà.”

Sở dĩ Công tử sở nhắc đến hắn, chủ yếu là bởi vì người này hồi trước danh tiếng rất lớn, khi không phóng ngựa làm bị thương người nên bị tố cáo, cũng bởi vì làm người ngạo khí nên đồng僚 liên thủ xa lánh, các quan lại lớn tuổi vui như mở cờ, mà Tiểu vương gia cũng không cứu viện, Đại công tử tự nhiên là mừng rỡ giãi thêm một giãi. Vì vậy hắn trở thành trạng nguyên gia xui xẻo nhất trong mười năm qua, không chỉ không thể tiến vào Hàn lâm viện, còn bị phái đến địa phương cần cỗi tích lũy tư lịch. Nhưng cũng có lời đồn đãi vị trạng nguyên gia này cũng không ngại, trước khi nhậm chức mỗi ngày vẫn ở vùng ngoại ô phóng ngựa chạy băng băng, tâm cũng rộng lớn thoải mái như không có biên giới.

Hai điều này làm sao có liên quan đến nhau? Lý đại ca cười khổ một cái, công tử ghen thật là đáng sợ, sau đó buộc hẳn kể hết những chi tiết nhỏ trước đây cùng với Lâm Nhuận Chi, nghe đến nói bọn họ trước đây ngủ cùng một giường, y cầm lấy dao muốn chém người, làm cho Lý đại ca thời gian thật lâu không dám để bội đao bên người. Công tử đối với Tiểu Lâm có địch ý cực mạnh, không vì những chuyện xưa khác, y chỉ cảm thấy người này đối với Lý đại ca có tâm tư giống như y, huống hồ hai người có thời gian quen nhau lâu như vậy, chỉ cần có cơ hội tình cảm sẽ phát triển nhanh chóng.

“Ta gần đây cũng chưa từng thấy hẳn, mỗi ngày đều ở bên cạnh công tử, ta yêu ai còn không thể hiện rõ sao?”

Hắn dán vào phần gáy của y ôn nhu liếm hôn, ngứa ngáy làm công tử cười khúc khích, thân thể càng ngã về sau tựa đầu vào trong ngực hẳn, xem như là ngằm cho phép hẳn làm xằng làm bậy. Lý đại ca vì vậy dùng một cái tay luồn vào bên trong áo choàng tìm tòi, cởi bỏ thắt lưng mở ra tầng tầng xiêm y sờ lấy côn thịt ướt nhẹp ôn nhu xoa nắn.

“A...” Công tử đem đầu cọ vào vai của hẳn mà thở gấp.

Lý đại ca chọn con ngựa này là con ngựa công tử cực kì yêu thích, thường ngày cũng thông minh nghe lời, lúc này Lý đại ca vỗ lưng ngựa mấy lần, ra hiệu cho nó tiếp tục tiến lên, hẳn nói lỏng dây cương, hai tay thông thả vùi vào trong áo choàng khiêu khích công tử.

Tuy rằng áo choàng bao bên ngoài rất chặt chẽ, mà bên trong xiêm y đã bị Lý đại ca cởi ra hết, làn da công tử lộ ra ngoài bởi vì lạnh mà run lên, bị bàn tay Lý ấm áp trên dưới vuốt ve, côn thịt bị tuốt một hồi rồi buông ra, lướt qua đáy chậu chuẩn bị đưa về phía sau vuốt ve hậu huyệt đã ướt đầm dề. Công tử hơi hơi nâng thân thể lên để ngón tay dễ dàng trượt đi vào.

“A... A... Không thoải mái...”

Cái tư thế này có chút không thoải mái, y tận lực ngửa thân thể ra sau nhấc cái mông lên dang ra hậu huyệt bị ngón tay xuyên vào, mà tư thế này không thể đi vào quá sâu, huống hồ tuần mã tuy nói là chạy chậm rãi, nhưng mỗi bước chạy đều sốc nảy làm cho công tử khó giữ được cân bằng, thân thể cứ lắc lư mấy lần liền rầm rì mà nói không muốn.

Lý đại ca ôm lấy mặt y hôn sâu an ủi, một bên kéo ngừng tuần mã, hôn một hồi mới vỗ về cái eo nhỏ nhắn của công tử dụ dỗ nói: “Chúng ta thay đổi tư thế cho thoải mái.”

Công tử “a” một tiếng, hai má đỏ bừng, cái miệng nhỏ lấp lánh thủy quang dụ người, làm cho Lý đại ca phải cúi đầu ngậm lấy một hồi rồi mới giúp người chỉnh sửa lại xiêm y, ôm y xoay người lại làm cho y mặt đối mặt khóa ngồi ở trên người hẳn, ngón tay thuần thục cắm vào phía sau “ôm ọp ọp ọp” khai thác, công ôm chặt người của hẳn, ngược đầu liếm láp cảm của Lý đại ca như con mèo nhỏ, thân thể mềm nhũn tùy ý động tác của hẳn.

Hậu huyệt của công tử rất nhanh chất lỏng đã tràn trề gào khóc đòi ăn, Lý đại ca gần đây thường dùng thuốc mỡ trước và sau mỗi lần tình sự bôi thuốc để bảo đảm dưỡng thành một chuyên môn lạc thú, thuốc

mỡ lúc nào cũng dày đặc một tầng ở bên trong hậu huyết lúc ân ái hơn nửa ngày mới bỏ qua, cứ như vậy mà đem hậu huyết của công tử dưỡng đến càng ngày càng mềm mại thủy nộn.

“Công tử thực sự là càng làm càng chặt.” Hắc lưu luyện mà rút ngón tay ra rồi bỏ vào miệng mà mút một cái, dâm dịch theo ngón tay mà chảy ra ở trên yên ngựa, thuận thể lấy tay sờ soạn vào đôi mông mềm mại tuyết trắng, Lý đại ca cảm thấy công tử có thể là yêu tinh tu luyện trong truyền thuyết chuyên hút tinh khí của nam tử, da dẻ này dung mạo này thực sự càng ngày càng đẹp, làn da trơn mượt, mặt mày đầy nét xuân, khiến người không nhịn được chỉ muốn vuốt ve sờ soạn không ngừng.

“A... Phái lời... Nhanh lên một chút... làm cho ta khó chịu ta liền đập người.”

Công tử nhắc mông lên Lý đại ca liền dùng động tác nhẹ nhàng đụng đưa.

Lý đại ca hai ba lần tuốt động côn thịt của hắc, sau đó lấy hai tay đỡ mông công tử lên, quy đầu ở trước miệng hậu huyết nhẹ nhàng ma sát vài lần rồi phá cửa mà vào, nhục bích khoan khoái quấn chặt côn thịt nổi đầy gân xanh. Lúc này Lý đại ca có ý đồ xấu mà thúc vào bụng ngựa, tuần mã hiểu ý lập tức cất vó chạy đi, lần ngựa chạy nhanh nên vô cùng xóc nảy đụng phải điểm nhạy cảm sâu bên trong, cường độ vừa nhanh vừa mạnh làm công tử phải dùng hai tay bấu chặt vào lưng Lý đại ca kích động mà để lại vài vết cào.

“A... Người... Chậm một chút... Đừng làm cho ngựa chạy nhanh ... A...”

Tuần mã chạy băng băng thuận lợi cho Lý đại ca không cần sử dụng lực là có thể đem công tử làm đến kinh sợ mềm nhũn không thôi, côn thịt dữ tợn ở bên trong đầu đá lung tung, quy đầu như châm lửa khắp nơi. Bởi vì đây là vùng ngoại ô hoang vắng nên cả hai đều thập phần hưng phấn, côn thịt càng thô to, hậu huyết càng ướt át, hai người cầm sắt cùng reo vang mà thân mật giao hòa, ở bên ngoài sắc trời mùa xuân tươi đẹp bên trong cảnh sắc giao hợp cũng hài hòa.

“A... A... Thật nhanh... Thật thoải mái... Đừng... Chậm một chút...”

Công tử như sắp bị giết chết, nhưng mà sáng khoái bên trong lại kìm nén một cơn tức giận, người này vốn rất chuyên tâm chơi đùa thân thể của y, sau lưng từ trên xuống dưới bị sờ soạn không biết bao nhiêu lần, eo bị qua lại trên chọc vuốt ve, trên cổ của y hắc cũng tùy ý liếm mút nhưng lại không chuyên tâm thao hậu huyết! Phía dưới khổ của hắc không động đậy, chỉ dựa vào sự sốc nảy do ngựa chạy băng băng mà ở bên trong hậu huyết lung tung chống đối y. Hắc cứ thúc cho tuần mã chạy nhanh hơn, bốn vó như tung bay, ở trên đường thoả thích phóng túng, vừa vặn tiện nghi cho người này đem y thao thành một bãi nước toàn thân mềm nhũn. Bây giờ y cảm thấy người này thật là lười biếng! Từ khi Lý đại ca không từ chối yêu cầu gì của y, y cũng rất lâu không thấy qua người này lười biếng, vậy mà hôm nay hắc lại trở nên lười biếng như vậy.

“Công tử thoải mái sao? Có muốn chạy nhanh hơn một chút nữa không?” Lý đại ca thỉnh thoảng sẽ thả dây cương, chỉ huy tuần mã chạy vào phần đường loang loang lỗ lỗ, dựa vào địa thế bất bình thường thêm vào sự nhấp nhô chênh lệch, làm cho côn thịt càng đi vào sâu hơn, đỉnh đầu công tử phun ra dâm dịch, thủy dịch chảy ra làm ẩm ướt yên ngựa, theo động tác tung bay ở trong gió.

“A... A... Người rất lười biếng... A... Thật sâu... Giết chết... A... Bên kia... Phá... Nha nha...”

Tuấn mã chạy tới một chỗ trong rừng cây, bởi muốn tránh né những hòn đá trên mặt đất và những rễ cây nhô ra nên phóng mạnh qua, động tác mạnh như vậy bên trong xảy ra sự chênh lệch, công tử mới nhô lên lại bị hạ xuống làm côn thịt đâm thọt tới nơi sâu nhất, y cảm thấy được cường độ mãnh liệt như sắp chọc thủng bụng, trong nháy mắt đỏ cả mắt, ôm chặt Lý đại ca nha nha không thôi.

Lý đại ca cảm thấy hôm vai có chút ẩm ướt, biết người này sáng khoái đến chịu không nổi liền vỗ tuấn mã làm cho nó giảm tốc độ, hần cũng chủ động đình động khó bộ, không chế được cường độ ôn nhu thương yêu nhục bích bị thao đến tê dại, sau mấy chục lần ra vào mới làm công tử ‘a a’ ngọt ngào rên rỉ, nhỏ giọng lẩm bẩm: “Lười biếng chết rồi... A... Như vậy mới đúng... A...”

Lý đại ca bị người này phản ứng một cách rất khả ái làm cho tức cười, cúi đầu hôn vào hai má y, ở trên làn da mềm mại vô cùng mà qua lại liếm láp, ôm lấy thân thể như không còn gân cốt trong lồng ngực, lại tăng lên mấy lần đỉnh lộng đem người dứt khoát làm cho bắn tinh ra, mới ôn nhu hỏi:

“Đằng trước có căn nhà nhỏ, không bằng chúng ta đi vào đó tiếp tục chơi?”

Công tử đương nhiên cái gì cũng đều nói được, khi mà y bị hôn một trận cũng không thể ngẫm nghĩ tại sao người này biết đằng trước có căn nhà nhỏ. Trải qua thời gian dài chạy trên lưng ngựa hậu huyết bị thao đến ướt át cực độ ham muốn, y uốn éo người rõ ràng muốn thúc giục, bộ ngực trần trụi cọ vào y phục thị vệ thô ráp của Lý đại ca phát sinh cảm giác tê dại, y ngọt ngào kêu to: “Bắn cho ta... A... Nhanh lên một chút... Rót đầy cho ta...”

Lý đại ca ôm chặt eo y đem hậu huyết đè chết ở bên trên quy đầu rồi mãnh liệt bắn ra. Giọng công tử rít gào tung bay ở trong gió, búi tóc ngổ ngang, ánh mắt mơ hồ, bị bắn vào bên trong sinh ra khoái cảm đến chảy nước mắt.

“A...”

Bị bắn tinh rất lâu ở bên trong khoái cảm làm công tử mềm yếu giống như con mèo bị Lý đại ca ôm ở trước ngực, sống lưng được vuốt ve rất thoải mái, xiêm áo ngổ ngang chông chênh ở bên hông, nhưng phía dưới chỉ kéo quần xuống lộ ra mông thịt thuận tiện làm việc. Lý đại ca lại một thân chính tề, còn dùng áo choàng chặt chẽ bao lấy công tử, làm cho công tử chôn ở bên trong ấm áp lười biếng không muốn động.

“Rót đầy chưa? Còn muốn ăn nhiều hơn nữa không?” Lý đại ca yêu thương cọ cọ hai má y, côn thịt ở bên trong nhẹ nhàng đình động, công tử a một tiếng, liền lười trả lời, thoải mái nằm úp sấp, híp mắt muốn ngủ.

Việc Công tử ngủ dễ dàng cũng làm cho hần bội phục, chỉ cần ân ái đạt được thỏa mãn y sẽ dựa vào người Lý đại ca bất cứ lúc nào cũng có thể ngủ thiếp đi, như một đứa bé tham ngủ. Mà Lý đại ca lại bị dấn dấp hoàn toàn ý lại này lấy lòng vui mừng dị thường, bởi vậy mỗi khi làm xong hần rất thích ôm y, một bên hưởng thụ hậu huyết sau khi cao trào ướt át rất thư thích, một bên hưởng thụ thân thể mềm mại say ngủ của công tử.

“Công tử không nên ngủ, sẽ rất lạnh. Tỉnh lại đi.” Lý đại ca nhẹ nhàng vỗ vỗ y.

“A... Lừa người... Bên trong rất ấm... Sẽ không bị lạnh...”

Dứt lời y còn cọ cọ mấy lần, da thịt nơi hõm vai dán vào nhau làm cho công tử thư thích đến rên hừ hừ. Lý đại ca không thể làm gì khác hơn là mềm giọng khuyên bảo: “Sắp đến nơi rồi, chúng ta đến nơi sẽ ngủ tiếp?”

“A... đừng kêu ta nữa ... A... Người tại sao lại trở nên lớn... Cầm thú...”

Lý đại ca cười khỏ, công tử đáng yêu như vậy lại dựa vào trong ngực, chỗ giao hợp chỗ còn lưu luyến không rời, làm sao có khả năng không nở lớn? Hắn không thể làm gì khác hơn là nhanh ghìm dây cương, không chế được phạm vi lắc lư, đem công tử đang khóc lóc cuối cùng cũng đến căn nhà gỗ nhỏ ở sâu trong rừng cây.

Cánh rừng này kỳ thực cũng thuộc sở hữu của tướng quân gia. Lúc trước tướng quân mua mảnh rừng này dự định xây dựng biệt viện kín đáo thuận tiện để ông và tiểu công tử khắp nơi hưởng lạc. Nghe đâu khi đó ở trong triều cũng gây nên một luồng phong ba, nhưng mà tướng quân trước đó không lâu mới thắng trận trở về, giải quyết đại họa lớn cho triều đình nên làm cần một chút cũng có thể thông cảm được, vì vậy cánh rừng này thuận lợi mua được, chỉ là xây dựng biệt viện cũng không phải một sớm một chiều, lúc này mới vừa vẽ xong ‘thiết kế đồ’ nên đất đai cũng có phần hoang phế.

Cái nhà gỗ nhỏ này chính là cho những người đến khảo sát nghỉ ngơi, kỳ thực cũng không tính là nhỏ. Tiểu viện này có ba gian phòng chỉ có điều nơi này là thuận tiện dựng lên, so với phủ tướng quân đương nhiên là khác nhau một trời một vực. Lý đại ca sớm cho người đến bố trí một chút, quét dọn sạch sẽ, trải lên đệm chần mềm mại để thêm lò sưởi, chuẩn bị cùng công tử làm nóng một chút. Lần đầu ở biệt viện phía sau núi trong nhà gỗ nhỏ liệu chết mà ân ái.

Công tử bị bao đến dày đặc được ôm vào nhà gỗ, kể từ sau khi cùng Lý đại ca xác lập quan hệ, lúc hai người một chỗ công tử hầu như không cần bước đi, đều là bị ôm tới ôm lui, thứ nhất là nhiều lần ân ái xác thực làm cho hai chân y mềm nhũn, thứ hai công tử đối Lý đại ca đặc biệt làm nũng, rõ ràng đối với những người khác đều thể hiện một bộ dạng cao lãnh, đối với Lý đại ca lại đề một ít yêu cầu giống như tiểu bằng hữu.

Cuối cùng, công tử được hắn chu đáo ôn nhu và che chở thì thể trạng và năng lực tình dục đều là thứ yếu, từ nhỏ đến lớn được bồi dưỡng để thành người thừa kế nên công tử bị nghiêm khắc quản giáo, nhưng đáng tiếc y cũng không phải là vô tướng có thể kế thừa trọng trách như trong lòng tướng quân mong muốn, tối đa chỉ có thể coi là văn chương có chút ưu tú, thời gian còn thiếu niên chưa từng có được sự thương yêu chăm sóc đầy đủ dẫn đến công tử cá tính đặc biệt vặn vẹo, điều ngoa bá đạo, không chừa thủ đoạn nào, y đem bất mãn đều phát tiết ở những phương diện này, kết quả phát hiện chỉ có thể càng thêm bất mãn, thẳng cho đến về sau chịu giáo huấn, rốt cục gặp một người ôn nhu là Lý đại ca.

Lý đại ca đối với y sủng nịch tựa hồ vô biên vô hạn, chỉ cần y không đưa ra yêu cầu không xúc phạm đạo đức là hắn một mực thỏa mãn. Thật ra, quãng thời gian này là từ lúc công tử sinh ra tới nay thỏa mãn nhất, thỏa mãn những khi nửa đêm tỉnh lại sững sờ nhìn bên cạnh có người chặt chẽ ôm y, cảm thấy đường

như ở trong mơ không chân thực.

“Công tử đang suy nghĩ gì? Trước tiên uống một ngụm trà thẩm giọng đã.”

Lý đại ca đem người một đường ôm vào trong phòng ngủ, đặt ở trên giường đã bày sẵn đệm chăn mềm mại rồi nhanh nhẹn đốt lên lò sưởi, nấu nước pha trà, bận rộn một hồi lâu. Quay đầu hắn nhìn thấy công tử ngồi ở bên giường ngẩn người không cử động liền đem lò sưởi tay đã làm ấm nhét vào trong lồng ngực của y, làm cho y ôm trước cho ấm.

Công tử ngẩng đầu nhìn hắn, trên khuôn mặt anh tuấn tất cả đều là nụ cười ấm áp cứng chịu, trong tay cầm lò sưởi tay đã được người làm ấm, trong lòng nhất thời một mảnh ôn nhuận, ngọt ngào cười một cái nói: “Nhớ người làm sao đem ta làm ấm rồi đó.”

Lý đại ca cúi người hôn y một cái, sau đó xoa xoa phía sau gáy của công tử nói: “Không vội, trước tiên chờ ta làm ấm phòng đã.”

Chờ hắn đem mọi chuyện đều an bài xong, khép cửa phòng lại, lúc trong phòng đã ấm áp, công tử đã cởi áo khoác, mặc áo lót đơn bạc ở trên giường lấy tay ra hiệu cho hắn đến.

Căn phòng đơn sơ nội thất chỉ có một cái giường lớn và một bàn làm bằng gỗ đơn giản, trên giường lớn bày ra tầng tầng đệm chăn sang quý không một chút hòa hợp với hoàn cảnh nơi này. Đại công tử toàn thân xiêm áo màu trắng nằm nghiêng ở trên giường mái tóc đen rối tung, mắt sáng như sao, nụ cười mê hoặc, tay nhỏ vậy nhẹ. Cho dù gần đây đã từng trải qua loại mị thái này rất nhiều lần, Lý đại ca vẫn kích động đến không kiềm chế được, hai ba cái đã quăng áo khoác, nhào lên trên giường đem công tử đặt ở phía dưới.

“Không được đè làm ta đau. Gấp gáp.” Công tử chu miệng nhỏ, mềm mại oán giận.

Lý đại ca đã sớm kéo xiêm y lên vuốt ve cái eo, mấy tháng nay công tử cùng hắn nhiều lần tính sự, lượng vận động gia tăng, thân hình càng gầy gò, bụng dưới bằng phẳng trong suốt như tuyết, cái rốn cũng rất đáng yêu, Lý đại ca lấy tay trêu đùa mấy lần, công tử ngứa ngáy đến vừa cười vừa trốn, cái eo nhỏ xoay xoay như con rắn nước.

“Ha ha... Không muốn... Thật là nhột... Ngứa chết rồi... Ha ha...”

Không nghĩ tới sẽ làm công tử cười được như vậy Lý đại ca ý đồ xấu mà cúi đầu hôn cái lỗ nhỏ kia, hắn duỗi đầu lưỡi vào bên trong khiêu khích, đầu lưỡi khê chạm vào thịt mềm bên trong, ngứa ngáy đến công tử phải kinh ngạc hét lên một tiếng, cuốn thân thể lại muốn khước từ sự trêu đùa của người này lại bị đầu lưỡi linh hoạt lém liếm lộng ngứa đến tiếng cười không ngừng thân thể cuồng xoay.

“A... Không muốn... Ha ha ha ha... Thật là nhột a... A...”

Chơi đùa đủ rồi Lý đại ca mới áp sát tới ôm lấy công tử đã toàn thân xụi lơ đổ bưng sâu sắc hôn xuống, bị

làm cho ngứa ngáy mất một nửa thể lực công tử mềm nhũn bị người đặt ở phía dưới, khuôn mặt nhỏ trắng mịn ngấn lên chịu đựng môi lưỡi ôn nhu được ngậm vào, hai chân tự giác quăn lấy eo lưng của Lý đại ca, nhẹ nhàng giãy dụa hạ thân dường như muốn thúc giục làm phiền.

“A... A...”

Lý đại ca lấy tay bóp lấy cánh mông của công tử rồi nâng lên tình sắc mà xoa nắn mấy lần, dùng sức mà bộ lông côn thịt của công tử đã đứng lên, công tử càng bất mãn, hậu huyết đã sớm tiết ra thủy dịch làm ướt tiết khô, lúc này công tử vì tiết khô đã ướt mà trở nên ngượng ngùng, còn bị vật cứng nóng rục cách một tầng vải vóc đè ép, y khó chịu mà kêu rên vài tiếng, toàn bộ vì bị hôn môi mà nuốt hết vào bên trong.

“A... Ân...” Công tử lấy tay nện vào sau lưng hắn mấy cái, lúc này Lý đại ca mới buông môi lưỡi ra, cùng công tử hơi thở tương giao, vô cùng thân mật nói: “Có nhớ có lần ta cùng người tại biệt viện phía sau căn phòng nhỏ ân ái không?”

“Nhớ, người tên cầm thú này dám chạy trốn ta một ngày, Hừ!”

Công tử há mồm cắn vào chóp mũi của hắn, cũng không dùng lực chỉ dùng hàm răng gặm một chút, Lý đại ca tê một tiếng, phía dưới cách xiêm áo đâm một phát vào hậu huyết, xem như là trả thù.

“Ta không phải sợ công tử muốn giết ta sao?...” Lý đại ca chậm chạp mà đem quần của hai người cởi quăng luôn xuống đất, lấy hai cái chân dài trần truồng trắng mịn của công tử để nó quăn lên eo của chính mình, công tử phối hợp kẹp chặt người, hậu huyết ướt nhẹp mà cọ cọ côn thịt nóng rục.

“Sớm biết như vậy ta sẽ giết người, miễn cho bây giờ mỗi ngày bắt nạt ta.” Nói một đằng làm một nẻo công tử vô cùng đáng yêu, mới vừa bị thao qua một lần nhục bích như trước vẫn ngứa ngáy khát khao, không khỏi tăng nhanh tần suất cọ động, đôi mắt cũng ước át nhìn chăm chăm trên người nam nhân.

“Muốn nữa? Công tử ta làm sao cũng không cho người ăn no a.” Lý đại ca hiểu những động tác nhỏ của y, vừa nãy cũng là cố ý chậm lại tay chân, chính là muốn nhìn thêm trạng thái si mê của y.

“Người sao giống như người chết a, nhanh lên một chút tiến vào!”

Công tử lấy gót chân đá hắn, hai tay quăn chặt cái cổ, nhấc người lên trên hôn hắn. Lý đại ca ngậm đôi môi đưa tới, dịu dàng thấm thiết cùng công tử môi lưỡi cọ sát.

“A...” Công tử bất mãn hắn ba lần bốn lượt không làm, dùng lực đẩy người đẩy ra nghiêng đầu tức giận.

Khuôn mặt với cái cổ đều hiện ra một làn da thịt phấn hồng dụ người cực kỳ, mới vừa thỏa mãn qua một lần Lý đại ca sinh ra tâm ý chơi đùa, hắn sờ gò má trắng mịn của công tử, nhẹ giọng dụ dỗ:

“Công tử giúp ta ngâm một chút có được hay không?”

“Người!” Công tử nghiêng đầu lại, mặt đỏ bừng vừa thẹn vừa giận mà nhìn hẩn chăm chăm, nói : “Hạ lưu!”

“Công tử không muốn sao?” Lý đại ca trầm thấp mà nở nụ cười, đưa côn thít trắng kiện dưới khó cho y, ngửi khí và động tác muốn hạ lưu có bao nhiêu hạ lưu.

Công tử trong nháy mắt mắc cỡ muốn nổ tung, loại chuyện này thì chỉ có những cô nương lầu xanh mới làm, lại muốn y làm! Y giơ tay muốn đánh người, bị Lý đại ca nghiêng đầu né qua, nắm cằm nhấc khuôn mặt nhỏ lên hôn một cái, ôn nhu giống như dỗ hài tử nói: “Tử Hiên ngoan, ngâm cho Lý đại ca đi, nó cứng đến nỗi sắp nổ tung rồi.”

“Nha...” Quá hèn hạ!! Công tử vừa thẹn vừa hận mà nghĩ, lại dùng âm thanh dễ nghe như vậy mà kêu tên của y! Làm cho y phải đi làm chuyện hạ lưu như vậy! Thế nhưng... Thế nhưng thật thích a, rõ ràng bên cạnh có bốn, năm sáu người thân cận đều sẽ gọi tên tự của y, đồng dạng cũng hai chữ đó, nhưng khi Lý đại ca nói ra lại không giống như vậy làm thân thể y như bị điện giật tê dại không thôi.

“Tử Hiên...” Lý đại ca vuốt ve khuôn mặt của y, một bên liếm hôn một bên liên tục kêu to :”Tử Hiên, Tử Hiên, Tử Hiên.”

Âm thanh trầm thấp, tràn đầy tình dục ở bên tai thân mật oanh tạc, công tử mặt đỏ đến mức tích huyết côn thít thẳng tắp mà dựng thẳng lên, quy đầu kích động chảy ra chất lỏng, hậu huyết không nhịn được ướt rất nhanh đã ẩm ướt, y trốn tránh nhắm hai mắt che lỗ tai, uốn éo người cắn chặt môi dưới không cho phát ra tiếng rên rỉ ngọt ngào, trong cơ thể tình dục quả thực không chế không được, tiếng gọi này như xuyên được làm cả người y tình dục đều bộc phát đến cực điểm.

Lý đại ca trong nháy mắt cũng tự trách có phải là mình ép công tử quá, dù sao y cũng là kim tôn ngọc quý, loại tính chất hành vi phục vụ này đối với y mà nói tựa như nhục nhã. Nhưng mà Lý đại ca muốn bình đẳng quan hệ, ít nhất trong lúc ân ái phải công bằng, hẩn đã làm cho công tử nhiều lần, tại sao công tử không thể? Chỉ là khi nhìn thấy công tử làm ra dáng vẻ giận dữ và xấu hổ rất khổ sở tâm hẩn mềm nhũn, nghĩ công tử chính là công tử, cần gì ép y chứ?

“Được rồi, không làm không làm.” Lý đại ca đem người kéo lên ôm vào trong ngực, gỡ hai bàn tay che lỗ tai của y, nói : “Mở mắt ra nhìn ta a, ta là quái vật phải không nên công tử không dám nhìn?”

“Nha nha... Người quá hèn hạ...” Công tử một cái nhào vào trong lồng ngực của hẩn lung tung đâm đá.

Lý đại ca cười cười, cũng không đùa y nữa, tách hai chân của công tử ra, để côn thít ở khe mông cà cà, rất nhanh đã tìm đến miệng huyết quen thuộc, « phù » một tiếng trượt tiến vào.

“A... Người... Đừng tưởng rằng như vậy là xong... Nhanh lên một chút... A...”

Lý đại ca biết vừa nãy hắn đối với công tử có chút quá phận, vì vậy lúc này trong tâm muốn cho y thoải mái, lúc nãy trên lưng ngựa còn sót lại tinh dịch trong hậu huyết nên hắn dựa sự thông thuận đó mà ma sát nhục bích nóng hổi, hắn nhanh chóng tàn nhẫn chính xác sâu sắc đỉnh động, rất nhanh liền đem người thao đến không biết oán giận, chỉ có thể phát ra những tiếng rên rỉ ngọt ngào như mèo kêu.

“A... Thật thoải mái... Nhanh lên một chút... Bên kia...”

Hắn thấy trong ngực mình toàn thân công tử trắng như tuyết giống con mèo ở hõm vai hắn loạn cọ, lồng ngực y mang theo cái vòng nơi đầu nhũ dán vào ngực hắn cọ cọ, hai chân kẹp vào eo lưng của hắn, hậu huyết bí ẩn kẹp chặt côn thịt của hắn, toàn thân đều bị hắn bao quanh cầm giữ lấp kín, một luồng cảm giác thỏa mãn lần thứ hai xông lên đầu, hắn xoa xoa mông của công tử bỏ thêm mấy phần khí lực đâm mạnh vào làm cho âm dịch tràn trề chảy ra.

” Còn thịt ta có lớn hay không? Làm cho người rất là thoải mái sao? Người xem âm thủy đều lưu một giường.”

Gần đây Lý đại ca rất thích vừa làm vừa dùng lời nói hạ lưu đi đùa giỡn công tử, về phần công tử tuy rằng ngoài miệng nói không muốn, thân thể lại hết sức thành thực mà càng nghe nói càng hưng phấn, quả thực là miệng cứng nhưng lòng mềm.

“A... Người... Thô tục... A... Thật là thoải mái...”

Công tử chịu đựng không nổi nữa mà nhắm hai mắt, co rúc nhục bích lại mỗi một tác thu nạp dương căn, bởi vì ngôn ngữ kích thích nên hậu huyết tựa hồ đang dâng giống như tâm, sau khi bị mạnh mẽ thao mấy lần liền tuôn ra càng nhiều chất lỏng, tiếng nước « ồm ồm ồm ồm » càng ngày càng vang, miệng huyết bị đựng vào ngựa ngáy mềm yếu, song bên trong lại giống như ăn không no, vẫn ướm át mà đòi hỏi càng nhiều.

“Nữ nhân cũng không có nhiều nước bằng người.” Lý đại ca cố ý dùng côn thịt khuấy động âm dịch bên trong, tiếng nước âm mỹ làm cho công tử nghiêng đầu cắn môi càng ra vẻ giận dữ và xấu hổ lại càng đáng yêu.

“A... A... Nói lung tung... Nhanh lên một chút...”

“Muốn nhanh cái gì?” Lý đại ca ghé vào lỗ tai của y tiếp tục dùng giọng nói bao hàm tình dục công kích y.

“A... Nhanh lên một chút bắn cho ta... A... hậu huyết thật đuối... Nhanh lên một chút...”

Công tử nói những lời hạ lưu cũng như tiện tay nhặt ra, cùng Lý đại ca chung sống lâu như vậy, y cũng học không ít, lúc này y mềm mại nói những lời thô tục trên giường đánh Lý đại ca tơi bời, cơ hồ muốn tình quan thất thủ.

“A!! Công tử khi nào học rên rỉ trên giường! Âm đang như thế!” Lý đại ca giống như trả thù dùng hết

sức đâm vào tận gốc rễ, hận không thể đem cả hai trứng nhét vào, quy đầu khổng lồ dùng sức đè ép làm công tử thân tâm trở nên mềm yếu, sáng khoái làm công tử mở miệng thở dốc phát ra âm thanh khàn khàn nước mắt chảy đầy hai má, nước bọt không khống chế được chảy xuống.

“A...”

Lý đại ca đương nhiên không buông tha y cúi đầu cắn liếm toàn bộ xương quai xanh của công tử còn lưu lại dấu răng của mấy ngày trước, phía dưới cũng phối hợp mà dùng móng xung kích, như con sư tử cố định lại con mồi dụng hết toàn lực hưởng dụng thân thể vô cùng thơm ngọt.

“A... A... Thật nhanh... Muốn làm hư ta sao... A... Thật thoải mái... Nha nha... Chậm một chút... Phá... Muốn... A _____ “

Sau mấy chục lần mãnh liệt ra vào công tử bị phun vào bên trong hậu huyết tinh dịch nóng bỏng, y hét lên âm thanh cao vút, ngược đầu chịu đựng tinh dịch Lý đại ca rót vào, thân thể tê dại như muốn hòa tan tùy ý để Lý đại ca đem xương quai xanh của y cắn đến chảy máu, một bên bắn tinh dịch cho y một bên nuốt dòng máu của y, giống như một nghi thức trao đổi mà hưởng dụng huyết dịch lẫn nhau.

“Nha nha... A... Đau...”

Sau khi trải qua khoái cảm kịch liệt công tử vô cùng sáng khoái lưỡi biếng hưởng thụ toàn thân thả lỏng như đang ngâm trong ôn tuyền mới bắt đầu dần dần cảm thấy xương quai xanh đau đớn, Lý đại ca vẫn liếm vết thương của y, đem hai cái dấu răng nho nhỏ liếm đến trắng bệch, không nỡ mà ngừng đầu đi lên hôn vào môi của công tử.

“A... A...”

Trong miệng có mùi tanh của máu cũng có mùi vị quen thuộc của Lý đại ca, đầu lưỡi công tử mềm mại quần lấy đầu lưỡi của hắn trong cổ họng nhạy cảm mà phải trái liếm lộng, sáng khoái đến thân thể mềm nhũn mấy phần, quên mất đã bị cắn đau đớn.

“Máu của mình ăn ngon không?” Lý đại ca buông cái miệng nhỏ ra cọ cọ vào bờ môi sưng tấy hỏi.

“A... A... Người cắn ta... Khốn nạn...”

Công tử bất mãn mà nhéo một cái, Lý đại ca nhẹ nhàng gặm chóp mũi của y, nói: “Bởi vì công tử không chịu ngâm cho ta nha, không thể làm gì khác hơn là cắn người bồi thường.”

“A... Hạ lưu... Bỏn công tử mới không làm những chuyện này... A... Đừng...”

Lý đại ca kiên trì để côn thịt bán mềm ở trong hậu huyết ẩm ướt như trả thù đâm cắm vào mấy lần, trên

đến công tử tình dục bộc phát trừng hai mắt oán giận nhìn hấn.

“Hạ lưu? Công tử không phải yêu vì ta hạ lưu sao? Cứ hạ lưu như vậy mà thao người” Vừa nói thân thể hấn vừa động mấy lần rồi nói tiếp: “Như vậy mà vuốt ve người ” Hấn duỗi tay nắm chặt côn thịt của công tử chậm rãi tuốt động, nói tiếp: “Cứ như vậy mà hôn người.” Hấn ngậm lấy vành tai công tử liếm mút phát ra tiếng.

Tiếng nước như tựa hồ nổ tung ở bên tai, công tử « ô » kêu lên một tiếng, trầm luân trong kỹ xảo thuần thực của Lý đại ca, muốn lấy tay đẩy hấn ra lại không khí lực, không thể làm gì khác hơn là mềm nhũn chịu đựng từng làn sóng tình dục.

Trong căn nhà gỗ đơn sơ có một đôi tình nhân một lần nữa lưu luyến giao hợp, chuyện tình của bọn họ, bắt nguồn từ một trận giáo huấn, tuy rằng động cơ không tinh khiết, lại làm cho bọn họ tìm được người cả đời họ yêu nhất.

Thế giới này, cũng thật là kỳ diệu a.

Tác giả có lời muốn nói

Kết thúc truyện Đại công tử cận bã bị dạy dỗ thành tiểu thụ ngoan ngoãn khả ái, chỉ nghe lời Lý đại ca nói.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/my-nhan-thu-day-do-hang-ngay>